

ઓતરાતી હીવાલો

લેખક
અધ્યાપક કાલેલકર

નવજીવન પ્રકાશન મંદિર
અમદાવાદ

પ્રાથમિક ૦-૨-૦
છુટક ૦-૬-૦

સ વલ
૧૯૮૧

મુદ્રક પ્રકાશક ત્રેણીલાલ હજનલાલ બચ
સરખીગરાની યાડી, આરગપુર,
અમદાવાદ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ સંગ્રહ

૧૨૨૩૬

પ્રવેશક

ગાંધીજીએ આશ્રમને માટે સ્થાન બહુ જ સગસ પમદ કર્યું છે. ઉત્તર તરફ જોલની દીવાલો દેખાય છે, અને દક્ષિણ તરફ દૂધેશ્વરનું સ્મશાન છે. સામી બાજુ શાહીબાગથી માંડીને એવીસ સિંગ સુધી પથગએલા અમદાવાદના ભૂગળા દેખાય છે, અને પાઠવી બાબુ વગડા સિવાય કશું નથી આવે. ડોકાણે ગલ્લા પછી ચારે તરફ નજર ગયા વગર ગહે જ નહિ વખત મળે એટલે ખૂબ રખડીએ આસપાસ. બેઝી સીમ જોઈ પણ પેલી ઓતરાતી દીવાલો. પેલી પાર થુ છે અને સ્મશાનની પેલી પાર થુ છે એનો જવાબ મળવો સહેલ ન હતો. સરકારની કૃપાથી એક સવાલનો જવાબ મળ્યો. બીજા સવાલનો જવાબ ઇશ્વરની કૃપા થાય ત્યારે.

દત્તાત્રેય બાલકૃષ્ણ કાલેલકર

જેલના અનુભવ એટલે જેલના અમલદારો સાથેના પ્રભુ, મજૂરી કરતા પડેલા કુષ્ટો, ખીજા કેદીઓ સાથેની વાતચીત, અથવા તો જેલમાં મળતા આગમતા વખતમાં વાચેલી ચોપડીઓ અને લખેલા લખાણો, એવો જ ખ્યાલ આવે પણ જેમાં માણસનો સંબંધ ન હોય એવો પગપદ્મી, ઝાડપાન પાકતકડા, વગસા ને ટુમસના અનુભવ કે આજો નથી હાતો જિંદગીના મોટા ભાગ જોઈ રહી ગયા જ ગાળ્યા છે નવનગના માહનાઓ મુમાફક થઈ ગયામાં ગાળનામાં જોઈ આનંદ માન્યા છે એના મારા જેવાને જેલની ચાં દીવાલની અંદર એવો અનુભવ ન મળે તો તેની શી વચે થાય? મારી દૃષ્ટિએ આ વિભાગનો જેલનો અનુભવ અત્યંત મહત્વનો તેમજ અમૂલ્ય છે આ અનુભવમાં ઇર્ષ્યા કેશુ ન મળે, દયા ખાવાપણુ કે દયા કરવાપણુ બહુ જ ઓછું હોય અને છતાં હૃદયને જોષ્ઠતો ખોરાક પૂરેપૂરો મળે

જેલો પ્રવેશવિધિ પૂરો થયો અને હું યુરોપીઅન વૉડની એક કોટડીનો સ્વામી બન્યો આ એરડીમા ઊંચે બે જાળિયા હતા પણ તે હવાને માટે હતા અજવાળુ આપવાનું તેમનું કામ ન હતું અજવાળુ તો કોટડીના લગભગ મારા કાડા જેવા સળિયાવાળા બાગણુમાથી જેટલું આવે તેટલું જ આગણુમા લીમડાના અઢાર ઝાડ હારબધ ગોઠવાએલા હતા પાનખર ઋતુ હતી એટલે ૪૦૫ પાદડા સવાન્થી સાજ મુઘી પડ્યા જ કરે આઠ દિવસની અદર લગભગ બધા જ પાદડા ખરી પડ્યા અને અઢારે અઢાર ઝાડ બપણુક જેવા નાગા દેખાવા લાગ્યા આ સ્થિતિ જોઈને મને બહુ આનન્દ ન થયો મેં કહ્યું 'તથ પ્રથમમેવ ક્ષપણક ' '

અમાગ મકાનની જમણી બાજુ પર દાખડે બાપાના વાવેલ કેટલાક છાંડ હતા બે આબાના, બે શીમડાના તે એક જાંમુનો બાપા આ બધા ઝાડની અપત્યસદૃશ સારવાર કરતા પ્રેમનો ઉમળકો આવે એટલે પોતની કાનડી ભાષામા ઝાડો સાચે પાતો પણ કરતા અત મારી સાચે તેને લગતી વાતો કરતા તો મિલકુલ થાકતા જ નહિ જમી ગયા પછી અમે આ ઝાડ ૪૦૫ બેસીને વાસણુ ઉટકતા જસતના આ નાસણુ ઉટકવાની બાસ કળા હોય છે મુનિ જયવિજયજીએ આ કળામા અસાધાન્ય પ્રાવીણ્ય મેળવ્યું હતું ભારે ઉમગથી અને થોડીક જગન્મતીથી તેમણે મન એ ઉપયુક્ત કળાની દીક્ષા દીધી બીજે જ દિવસ તેઓ જેલ બહાર ગયા એટલે એક જ પાડનો હું બાગ્યશાળી થયા જસતના વાસણુનું તેજ એ તો બહોરું કામ કરનાર દેશમવકની આમર જેવું હોય છે રોજ સારથ ન રહે તો જોતજોતામા જાણ પડી જાય એના

પર જગત ઝાખપ આવે કે સ્નેહપ્રયોગ કરવો પડે સાથે કંઈક ખટાશનો પણ અનુભવ કરીએ તો વધારે હીક ‘

સાજના હ વાગ્યા એટલે અમે પોતપોતાની કોટડીમાં પૂરાયા ખટ ખટ ખટ અવાજ કરતા તાળાએ સરકારને ખાતરી આપી કે કેદી રાત્રે નાસી જાય એમ નથી પણ નર્સ તાળાનો વિશ્વાસ જો ? રાત્રે લગભગ અર્ધે અર્ધે કલાકે શનસો આની ખાતરી કરી લેતા કે કેદી અલોપ થયો નથી જંગતો ! હોય તોપણ જગા પર કે જંગત હોદ્યએ તો શનસને અમારે ને અમને શનસનું દર્શન થતું જેલ બહાર હીક ઉઝગગ થએલા તેથી જેલમાં સ્થિતિ થયા માદ ઝંઘવાન જ કામ મે પ્રથમ આદ્યુ ઝંઘ ખાતે રોજના સરેગશ ચોદ કલાકે મડાતા આઠ દિવસમાં ઝંઘની ઉઝગાણી પૂરી કરી અન નવા અનુભવને માગે તૈયાર થયો

સવારે, બપોરે ને સાંજે અમારી દોસ્તી કરવાના ઇરાદાથી કેટલીક ખીસકોલીઓ આવતી ખીસકોલીઓને જોઈને માઝ મન બહુ જ ઉદાસ થયું કોલેજમાં ભણતો ત્યારે મે એક ખીસકોલીનું બચ્ચું પાળ્યું હતું એક વરસ સુધી મારી સાથે વમીને અક્ષયતૃતીયાને દિવસે તે અક્ષયધામ ગએલું તેનું મને સ્મરણ થયું ખીટી પર ટાગેલા સાંકડકલના પૈકા પર ચઢવાનો તે પ્રયત્ન કરતું પૈકું ગોળ ગોળ ફરતું જતા ઉપર તો ચઢાતું જ ન હતું એમ જોઈ તે રોઈ પડતું હું દૂધ પીતો હોઈ ત્યારે માગ પોચા પર બેસી મારી સાથે જ તે દૂધ પીતું એ અને એવા ખીજ અનેક પ્રસંગો યાદ આવ્યા

કાગડાઓ પણ અનેક આવતા, પણ તે મારી સાથે દોસ્તી બાધે જ શેના ? માગ પડોશમાં કેટલાક સિંધી

મુસલમાન ગઝદારી કેદિઓ નહેતા, તેમની પાસેથી આ હાડિયા મહાશયોને માસ તેમજ હાડકાના કકડા મળતા, એટલે તેમણે ત્યા જ દોસ્તી આધી હતી

એક દિવસ મપોરે મારી ઓરડી પાસે થઇને જતી કીડીઓની એક હાઝ મે જોઇ તેમની પાછળ પાછળ હુ ચાલ્યો કેટલીક કીડીઓ વૈતરાકામ કરનાર મજૂરો હતી, કેટલીક આગળ પાછળ દોડનાર વ્યવસ્થાપકો હતી, અને કેટલીક તો વ્યાજ ઉપર જીવનાર શેદિયાની પેઠે અમરથી જ આમતેમ ફનારી હતી ઘોડીક કીડીઓ રસ્તો છોડીને આસપાસના મુલકમાં ફરી આવતી અને હૂંર સુધી જઈ પાછી આ ચા પછી કોલ અસ કે મ ગો-પાકની પેઠે પોતાની મુસાફરીના અયાન વ્યવસ્થાપકો આગળ ગળુ કરતી મે ફેટલીના ભુદા કરી તેમના નસ્તાની બાજુ પર બેએક હાથ દૂર મૂકી દીધો અડધીક ઘડીની અદર આ શોધક મુસાફરોને તેની ભાગ લાગી તેમણે તરત જઇને વ્યવસ્થાપકોને રીપોર્ટ કર્યો હુકમ બદલાયા, રસ્તો બદલાયો અને સાજ સુધીમા બોગકની ની ખાણ ખાલી થઇ કોઈ પણ મજૂર પર બોન્ને વગર થએલા દેખાય કે તન્ત જ વગર બોનાવ્યે બીજા મજૂરો આવીત હાથ દે ન હે — અરે ભૂલ્યો, પગ દે છે પણ બોન્ને ક્યે ન્તે ખયરો તે વિષે તેઓ જાનદી એકમત થતા નથી તેથી બે કીડીઓ બોગની તાણુતાણી રસ્તી ગોળગોળ ફરે આખરે એકમત થયા પછી મગડેવા વખતનુ સાદુ વાળવા તેઓ ઉતાવળે ચાલતી થાય છે

આ કીડીની હર આવે છે ક્યાથી એ જોવાનુ મને મન થયુ અને ધીમે ધીમે હુ ચાલ્યો પાછળની બાજુમા ઓટલા નીચે એક દર હતુ તેમાંથી ધીડી માધઓની આ વિસ્ટિ નીકળતી

હતી પામે જ માગીના જેવો લાલ ઢગવો દેખાયો નજીક જઈને જોયું તો તે ક્રીડીઓનું સ્મશાન હતું ધ્યાનપૂર્વક નિહાળવામા ગોડોક વખત માળ્યા પછી એ ક્રીડીઓ દરમયાની બહાર આવતી નજરે પડી મડદા સ્મશાનમા ફેંકી દઈ તેઓ સીડી પડી ગઈ કંઈ નહિ તો પાચ સાતમો મડદા ત્યાં ભેગા પડ્યા હતા આ ક્રીડીઓની સમાજરચના કેવી હશે, તેમના સુગન્ધખાતાના નિયમો કેવા હશે, શા હેતુથી આવા સ્મશાનો તેઓ ગોઠવના હશે એ વિષે અનેક વિચારો મનમા આ-યા બીજા કયા કયા પ્રાણીઓમા સ્મશાનભૂમિની ગોઠવણ હોય છે એ જાણવાનું મન થયું મધમાખો વખતે સ્મશાન-સ્થાન નક્કી કરતી હશે મકાડાઓ તો અલગત કરે જ છે શા માટે બીજા પ્રાણીઓમા એ યુદ્ધિ નથી એ વિષે પણ ધણું વિચારો મનમા આવ્યા

પાનખર ઝંકનું હતી જના કિનાળો ખેડો ન હતો દામડે આપા વગર પાન ભારે જહેમત ચલાવીને જોલમા તમણે નહાવા માટે રોજ ગમ પાણીનો હક મેળવ્યો હતો સવારે ધુમમ ફેલાતું દયાળજીભાઈ અમારી સાથે નહેવા આ યા ત્યારે સવારે તેમની સાથે ધુમસમા આઠા માગતા ખૂમ મળ પડતી આજુબાજુની દીરાયો કે મકાનો પણ દેખાતા ન હતા નાનપણમા એજગામથી સાવતવાડી જતા આબોલી-ધાટમા કેટલીગે વાર આવા અનુભવ લીધેલા તે યાદ આવ્યા ધુમમ ફેલાયું હોય ત્યારે ઝંપાટામધ ચાલવાનો ઉમંગ ખૂમ વધે છે કપડા પૂરતા પહરેલા હોય ને માથું ડરાડું હોય ત્યારે તો વળી વધારે અનન્દ આવે છે ટાઢ અને ધુમસ નાકને, આખને, કાનને ગદગદિયા કરે છે ટાઢ વધારે હોય તો સખત કરે

પણ ખરી મૂઝ ઉપર ઝાઝળ નહ અને ઝપાટામધ ચાલતા જાસ
ગરમ થઇ ઝાકળતા બિંદુ મોટા મોટા થઇ જાય, એ
અનુભવ જોણે વીધો હોય તે જ ધુમનમા ચાલવાનો આનન્દ
ઓળખી શકે

ધુમસમાથી દેખાતું આસપાસનું અમ્પટ ચિત્ર જોઇ કેરાનનુત
કવિએ વર્ણવેલા કનિહૃદયની મિથિતિ યાદ આવી

કવિચ્યા હૃદયી ઉજ્જ્વલતા
આળિશ મિલની ઝુકતા ।
તીચ મિથિતિ હા માસનસે
સૃષ્ટિ કવચિત્રી ર દિમે ॥

ધ્યાન અને તત્ત્વચારી ઝડપિમુનિઓ જે તત્ત્વનું અમ્પટ
દર્શન કરે છે તેનું સહેજ સ્પષ્ટ અને સહેજ ઝાંતુ દર્શન
કવિઓને સહેજે થાય છે તેથી જ કેશવનુને ધુમસમાળા
પ્રમાતકાળને કનિહૃદયની ઉપમા આપી છે

એક દિવસ બપોરે અમે આટા માગતા હતા, અવામા
દયાળજીનાઇના પગ તળે એક મકોડો ચગદાન ગયા એમનું
તો ત્યાં ધ્યાન પણ ન ગયું, પણ મારા પટમા નો મદનું કંઈ
થઇ ગયું મિચારો મકોડા કેમ મરી ગયા, એણે શું પાપ કયું
હતું, વગનુન્હે એને આવું મોત કેમ આપ્યું, નિયામા નીતિનું
સામ્રાજ્ય છે કે અકસ્માતનું, આવા આવા મિચારો એક જ
દાણુની અદર આન્યા અને ગયા ફગી નવો મિચાર આજો કે
આવું મોત માફ જ રા માટે ગણવું? મકોડાને એક
ભવમાથી આ રીતે જાળ મળી તે તેના કોઈ પણ ગુન્હાની સજા
રૂપે મળી કે કોઈ સત્કર્મને માટેના ઇનામ તરીકે મળી એનો

નીવેડો કોણ આણી શકે ? પ્રાણીમાત્ર મોતથી ડરે છે, મોતથી ભાગતા ફરે છે એ યોગ્ય છે કે અયોગ્ય ? મોતથી નાસી જવું એ પ્રાણીમાત્રનો જન્મસિદ્ધ સ્વભાવ છે એ સ્વભાવ યોગ્ય છે કે અજ્ઞાનમૂલક છે એ કોણ કહી શકે ? ફરી વિચાર આવ્યો, મોત ગમે તે રીતે આવે, પણ અજાણ્યે મોત આવે એ કેમ પાલવે ? મોત આવવાનું છે એમ જાણ્યા પછી જો મોતનો સાક્ષાત્કાર થાય છે તે કિંમતી અનુભવથી વચિત થવું એ શુ દુર્ભાગ્ય નથી ? અને કોણ કહી શકે છે કે મોતમા અમુક જાતની લિજ્જત નહિ જ હોય ? ઊંડા આગમન જો મીઠું હોય તો મોતનું કેમ ન હોય ? ફાસી જનાર માણસને આઠ દસ દિવસની નોટિસ મળે છે એટલા દિવસમા પગલોક માટેની કેટલી મજાની તૈયારી તે કરી રાકે એમ છે ?

થોડા જ દિવસમા ફાંનીખોનીમા મારી બદલી થઇ
 ફાંસીખોલી એટલે શાંસી દેરાની જગા પામે જ આવેલી શાંસીની
 સળવાળા કેદીઓને ગાખવાની આડ ઓ ડીઓ. સાબ મતી
 જેલમા આ જગા સૌથી સગસ ગણેની હોઇ સ્વામી,
 વાલજીભાઇ પ્રાણુશ કર ભટ વગેરે બાઈઓને અહી
 ગાખમા આપ્યા હતા સ્વામી તો ગાં'નીજીવાળી ઓગડીમા
 જ ગહેતા હતા મને અહી કદાચ વધુ વખત ન રાખે એ શકાથી
 સ્વામીએ આગ્રહપૂર્વક ગાં'નીજીવાળી ઓગડી મને ગહેવા આપી
 ઊંચી દીવાલની પેલીપાર ઓગતોની જગા હતી અહી આવીને
 હું પસ્તાયો દીવાલની પેલીપાર આખી બપેર બેરાઓ કપડા
 ધુએ, તેમના હોકરા રૂએ, અને અધુગમા પ્રે દસપાય સ્ત્રીઓ
 ઝગડાનો પ્રસાદ અખડ ચલાવે જેલમા મુખીમતો વેઠવા હું
 તૈયાર હતો, પણ આવો કાળગકલહ સાબળવાની તૈયારી કરી
 ન હતી પણ એ ચાર દિવસમા કાન ટેવાન ગયા તેથી કે પછી
 ' ઓરતોમા ' આવેલી નવી સ્ત્રીઓ જૂની થઇ ગઈતેથી ઝગડા
 પ્રમાણમા શાન્ત પડ્યા એમ લાગ્યું

ફ્રાંસીસોનીમા આવતાવેત ખે બિલાડીઓની દોસ્તી થઇ એકનું નામ ‘ફ્રાંજદાર’ હતું, બીજીનું નામ હીરા રોજ ઇસ્પિ-તાલમથી આ બિલાડીઓને નવટાક દૂધ મળવાની ‘ખાનગી વ્યવસ્થા’ હતી ખાનગી વ્યવસ્થા એટલે દાકતર કે જોલરના હુકમ વગર થએલી અને ચાલતી આવેલી વ્યવસ્થા જોલ ખાતામા એની જીણી જીણી ઘણી વ્યવસ્થાઓ હોય છે કેદીઓ તેમજ તેમના કુપી નોકરો બધા જ માણસ હોય છે, એટલે હૃદયવિહીન નિયમનું પાલન કર્મી વેળા વણીવાગ જેમ તેઓ તેમા ફોરતા ઉમેરે છે તેમ કેટલીકવાર દયાનું મિશ્રણ પણ કરે છે સમાવસાજના રોટલા આવે કે તરત જ અમારે ત્યાં તેના ત્રણ ચાર કકરા દૂધમા પચાળી બિલાડીઓ માટે એક ખૂણામા ગખવામા આવતા કોક દિવસ ભૂખ કકડીને લાગી હોય ત્યારે બિલાડીઓ વોડંગના પગ સાથે નાક ઘસીપસીને તેને વીનવે, અને કોક દિવસ વળી ખાવાનું પામે મુક્યું હોય તોપણ પહોરવાગ સુધી જોયા જ કરે અને ભર્તૃહર્મિના હાથીની પેઠે ગીર વિલોકયતિ ચાટુક્તેશ્વ મુક્તે આ ખે બિલાડીમાથી ફ્રાંજદારની પૂછડી બનખર મધ્યમા લગભગ તૂટના આવી હતી — રોગથી કે કંઈ જખમથી તેની તેને ખખગ નહોતી દાખડે બાપા એક દિવસ ઇસ્પિતાલમા ગયા અને મત્રમ લઇ આવ્યા તે દિવસથી રોજ ફ્રાંજદારની માવજત થતા લાગી પણ બાપા એની પૂછડી પકડીને મવમ લગાવે એ સ્થિતિ બિલાડીને પકડેને દિવસે સ્વમનને બાધક જણાઇ તેણે સૌમ્ય ને આકરા બધા નિષેધો વ્યક્ત કર્યા પણ બીજા જ દિવસથી ફાયદો લાગવાથી તેણે ઍડ્રેકિલકના સિ હતી ઘાત ધારણ કરી

હું પાછળ કહી ગયો કે દાખડે બાપા કર્ણાટકી બ્રાહ્મણ હતા મગ્યા વિના તેમને ચાલે નહિ જેલના ખોરાકમા મગ્યાની અછત તો હોતી જ નથી છતાં બાપાનું તેટલાથી નભતું નહિ તેમણે આગણામા ખાસા મગ્યાના છોડ વાગ્યા હતા તેમાથી તેમને રોજ દોથેઁએક મગ્યા તાજ તાજ મળતા તેઓ મને કર્ણાટકી જાણી મગ્યા ખાવાનો આશ્રય કરતા મેં જ્યારે કહ્યું કે હું મગ્યા ખાતો નથી ત્યારે ગિરાજ થઈ ખોલ્યા, ‘ ત્યારે તો સાવ ગુજરાતી બની ગયા ! અરે, મગ્યા ન ખાય તે કર્ણાટકી જાનો ? આ આરોપ મારે કખૂલ ગખ્યે જ છૂટકો હતો

પછી હોળીના દિવસ આ યા બપોરે પોલીસ કે મુકાદમ ઘોડી પર ખેસી ડાવતો હોય તેવ મા દાખડે બાપા આગણાના દગનાજમાથી છટકી પાછળના ખેતરમા જાય અને ત્યાંથી સૂકાઈ ગએલા ડાળીઝાખરા ભેગા કરી લાવે ચોડા જ દિવસમા બળતણનો એક ઠીક ઠીક ઢગલો થયો હોળીને દિવસે મુખરિન્દેન્દ આવી ગયા બાદ આગણામા રીતસર હોળી પ્રગટાવી જખનાદ સાથે તેમણે ત્રણ પ્રવક્તિણા કરી, અને કારાવાસમા પણ હિન્દુધર્મને જીવંતોજગતો ગખ્યા હોળી સળગાવવા માટે દેવતા કયાથી આણ્યો એ મેં તેમને પૂછ્યું નહિ, કેમકે હું જાણતો હતો કે એ ‘ ખાનગી વ્યવસ્થા ’ હતી

ફાંસીખોલીમા અમને બીજા નવા દોસ્તો મળ્યા, અને તે વાફરાઓ વાદગઓ જેલની અદગતા બગીચામા ખૂબ ગજાડ કરે છે, તેથી જેલના અમલદારો તેમના તરફ ‘ નફરતની નિગાહસે ’ જુએ છે, અને તે જ કાગણસર કેદીઓને વાફરાઓ પર ખૂબ ભાવ હોય છે અમારા ઝાડુવાળાને આવું કાગણ પૂછતાં તેણે કહ્યું, ‘ અમારી છાતી ફાટી જાય ત્યાં સુધી પાણી

ખેતીખેતીને અમે શાક ઉગાડીએ છીએ અને અમારે ભાગે તેમાથી
 રકત ધરડા પાદડા ને ડાખળાજ આવે છે. અસલી માલ તો અમલ-
 દારો ખાય છે અથવા કમિટીમા આવનાર પિએટરો લઈ જાય છે
 ઇતવાગને દિવસે ધર્મનું ભાષણ સંભળાવવા પેલા એ જણા
 આવે છે તે પણ શાકભાજી માટે જ આવે છે એ શું અમે
 નથી જાણતા? મેં એન સમજાવવા પ્રયત્ન કર્યો કે એ મહાશયો
 બજારમાથી પણ શાક ખરીદી શકે છે પણ પેયો માફ માને જ
 શેનો? વાદગ આવે કે કેદીઓ ખુરીમા આવી એમના જેવી
 કીકીઆરી કરે અને પોતાના રોટવામાથી એકાદ ટુકડો તેને
 રકતા પણ અચકાય નહિ. અમારે ત્યાં વાલગઓ બહુ પાસે
 ન આવતા. દીવાલ પર એસી લાખી પૃઠી એક બાજુ
 લટકતી ગખી, ડાક મગડી, ખના પગથી અમારી તરફ જોતા,
 અને જાણે પડ કરતા હોય તેમ સહેજ દાત પણ મતાવતા.
 અમે નહતા હતા તની મહાર મોટી દીવાલનો ખૂણો પડતો
 હતો. વાદગઓ એ ખૂણા પાસે જઈ કુદીને એક દીવાલને લાત
 મારે ને ખીજ દીવાન પર અચકાય ત્યાં લાત મારી પહેલી
 દીવાલ પર કુંદે આમ કન્તે કન્તે ઠેઠ દીવાલની ટોચ સુધી પહોંચી
 જતા મને થતું વાદગઓ જો આમ જઈ ગકે તો માણસ કેમ
 ન જાય? ખીજ જ ક્ષણે પિચાગ આવ્યો, તેમ બની રાકતું હોત
 તો ચોરાએ એ કળા ક્યારની કેળની હોત.

જેલના નવા નવા અનુભવોમા હું એ વાત ભૂલી જ
 ગયો હતો કે બાર કલાક એા ડીમા પૂરાપથી ચન્દ્ર કે તારાઓ
 અમે જોઈ શકતા જ નહોતા. અમારી ઓસરી પર તો દૂધ
 જેવું ચાદરણું પડતું, પણ અમને ચંદ્રનું દર્શન ન થાય
 એટલામા સ્વામીએ એક યુક્તિ સૂઝાડી (ભૂઓ— તેમને તે

હયાળજીભાઈએ સુઝાડેલી) અમારી પાસે તે કાળે હજમતનો સામાન (અન્ના શિવાય) ગખવા દેવામા આવતો તેમા અરીસો હતો. તેનો કાન પકડી સળિયામાથી અમે તેને બાગણા બહાર ત્રાસો ગખતા એટલે બાળુથી ચન્દ્રપિય તેમા આંત્રિને પડતુ અને તે જોઈને અમને મજા પડતી યોડા જ દિવસમા બાગણામાથી સામેના આકાશખડમા અગરત્યને ઉગતો મે એળખ્યો અગરત્ય તો મારો જૂનો દેસત—દક્ષિણનો આચાર્ય તેને જોઈને હુ રાજગજ થઇ ગયો. પણ એ ઝઝો વખત ત્યા ગહેનો નહિ દક્ષિણ દિશામા જ ડાબી બાળુએ ઉગે અને જમણી બાળુ ડૂબકી મારે

મુસલમાન બાઈઓ જોડેના માગ ચાગ દિવસના ઉપવાસ પછી મને નબળાઈ ગઈ ત્યાં મુઘી ખુદજામા સૂરાની રજા મળી હતી જેવામીને પણ મારી માવજત માટે બહાર સૂવાનું કહેવામા આવ્યું હતું. ગત્રે લગભગ દસ વાગ્યા મુઘી અમે આગણુ મા આટા મારતા અથવા પથારીમા પડ્યા પડ્યા તાગઓ જોતા આગણુમા પી પળાનું એક નાનું રૂપાળું ઝાંડ હતું બીજું એક મોટું લીમડાનું ઝાંડ હતું તેના પાદડાની આરપાગ તાગઓ જોવાની ખૂબ મજા આવતી એટલામા ઉપવાસ કર્યાની સજા મને સુનાવવામા આવી અને ડેદીઓ જેને જેલનું પોર્ટ બ્લેઝ (કાળાંપાણી) કહે છે ને છોટાચક્કર ન જ મા મારી બદલી થઇ ખુશી હવા, તારાઓનું દર્શન અને જેવામીને સરવાસ આ ત્રણ ટં નિકથી ત્રણ જ દિવસની અગર હુ એટલો સાજો થયો હતો કે મે દક્તરને લખેલું કે ‘ હવે હું સજા ભોગવવા લાયક થયો છુ, મારી સજાને ડેકાણે મને લઇ જવામા ખોટી ધરાનું કાણુ નથી ’ સાથે જ ખુશી હવા ડેદીઓને માટે અમૃતમજીવની છે

છોટાચક્ર ન ૪ મા મારી સગ્ન શરૂ થઈ મારી પાસેથી મારી બધી ચોપડીઓ, લખવાના કામળો, ખડિયોકતમ, પેનસિલ બધું છીનવી લેવામા આવ્યું ફક્ત એક ધાર્મિક ગ્રંથ મારી પાસે રહેવા દીધો હતો આ ચોપડીમા નિશાની કરવા સારૂ મે મારી પેનસિલ માગી પણ તે શેની મળે? અનેક રીતે મને પજવવાની, મારૂ અપમાન કરવાની યુક્તિઓ યોગ્યઈ હતી પણ જેમના હાથમા મારૂ માન મે સોખ્યું ન હતું તેમને હાથે મારૂ અપમાન પણ શું ?

પણ આ બધી સજ્જો અને પજવણીઓને લીધે માર
ધ્યાન કુદરત તરફ વધારે જવા લાગ્યું ખીખ કોઈ કેદી સાથે
હું વાતચીત ન કરી શકું એટલા માટે મને છેક છેડા પરની
એક કોઠડી આપવામા આવી હતી આ ઓરડીનું બારણું લગભગ
ઓતરાતું હતું ઓરડીની ડાબી બાજુની દીવાલમા ખૂબ ઝીંચે
એક જળી હતી તેમાથી અજવાળું સગસ આવતું અને ગતે
ચન્દ્ર જ્યારે પશ્ચિમમા હોય ત્યારે તે આ જળીમાથી દર્શન
દેતો ચન્દ્રનું પ્રત્યક્ષ દર્શન ન થતું ત્યારે મારો અરીસો
ચાદણુમા ઊંચો કરી તેમાથી હું ચન્દ્રદર્શન કરી લેતો
ગતે એ જળીમાથી એ ચાગ તાગ દેખાતા તે કયા તાગ છે
એ નક્કી કરવું મહુ મુશ્કેલ પડતું, છતાં તે નક્કી કરવામા
જ એક જાતનો આનન્દ મળતો આખું આકાશ દૃષ્ટિ આગળ
હોય ત્યાં તો દિશાનું બાન મનાય થાય છે અને તાગનો કમ
જોધ અમુક તારો કયો એ નક્કી કરવું સહેલું પડે છે પણ
જળીમાથી તો એક એ તાગ જ દેખાય છતાં તારાગણ સાથે
મારે જૂની ઓળખાણ તેવી પડેલી જ ગતે મેં પુનર્વસુના
એ તારા ઓળખી કાઢ્યા અને આખી રાત એક પછી એક
આવનારા તાગ જોવા લાગ્યો.

પણ તાગવિહાર એ કંઈ માગ આખી રાતના જગરણનું
કારણ ન હતું છોટાચન્દ્ર ન જમા કોઠડીઓની ભોય માટીના
લોપણવાળી કાચી છે તે ભોયમા તેમજ ભીનોમા માકલની મોટી
ફાજ થાણું નાખી ક્યાની પડેલી હતી રોજના કદ અને અમથી
વાથપોથ આવી કોઠડીમા દેહ નાખતા કેદીઓના બદલે મારા જોવા
મુકલકડી કેદી જોઈને માકલો સારીપેઠે ચીઢાયા અને તેમણે લોભ
સાથે રીસ ભેળવી કટક ચઢાવી માગ પર હુમલો કર્યો પણ

આ સ્વાદાનદ ચાખનાર માકણો એકલા જ ન હતા તેમના હરીફ વદાઓનું ટોળું પણ નાનુંસૂતું ન હતું છાપરામાંથી તેઓ ટપ દધને નીચે અવતરતા અને માગ પગ ધસી આવતા આ ભાઈઓને માગ માથાના વાળ મહુ સ્પર્શિત લાગતા હોય એમ જણાયું, કેમકે જરાક ઊંધ આવવાની થાય કે માથામાં જ તેઓ ખચકું ભરતા

સ્વાગત જો ત્રિવિધ ન હોય તો તેમાં કાવ્ય થું રહ્યું ? એટલે ગરોળીના બચ્ચાએ પોતાના ભાગ ભજવ્યો તેઓ મને મારી પથારીમાં એકલો સૂવા દેતા નહિ અસ્પૃશ્યતાનિવારણમાં હું ગમે તેટલું માનતો હોઉં છતાં આ ઢેડગરોળીના બચ્ચાના સહવાસને સારું હું તૈયાર ન હતો અને આ બચ્ચા તો મારી સાથે વધારેપડતો પગિચા કરવા આતુર જણાતા હતા આટલી તેયારી જોઈ મેં નિશ્ચય કર્યો કે સમરાગણમાં સૂતા રહેવું આપણને જાજે નહિ હું જડીને બેઠો થયો અને બધારામાં મારા સમોવડિયાઓ સામે અહિં નક યુદ્ધ ચલાવ્યું

સવારે મેં સુપરિન્ટેન્ડન્ટ આગળ રીતસર રરિયાદ કરી તેમણે કહ્યું, આ કોટડી પમદ ન પડતી હોય તો પડખેની બીજી બંધો ' હું જાણતો હતો કે પાસેની ઓગડી એ આ ઓરડીની મોટી બહેન આકારમાં સરખી પણ અગવડમાં મોટી તેમાં ઉપગતી જાળી ન મળે એટલે ચન્દ્ર અને પુનર્વસુનું દર્શન રાતે કયાથી થાય ? મેં કહ્યું, ' સામે એક આખી બરાક ખુલ્લી છે, તેમાં મને સૂવા દો, ' એટલે રાત્રી જોવો એક ગોરો ઉપ્યુટી જેલર હતો તેણે વચમાં જ કહ્યું, ' એ નહિ બને, ત્યાં તમે સૂઓ તો તમને અમારા નિયમ કરતા વધારે હવા મળે

અને વળી તમે રાત્રે એમા આટા પણ મારી શકો તજ્ઞ
ભોગવતા કેદીને આટલી સગવડ ન અપાય '.

મે તરત જ માઝ સમયપત્રક ફેરવી નાખ્યુ આખી
રાત જાગવુ ને બપોરે ઓટલા પર ચાર કલાક ઊઘી લેવુ
એક દિવસ દાકતર તમિયત પૂજ્યા આવ્યા મે કહ્યુ, ' રાત્રે
ઊઘ આવતી નથી તેથી બપોરે ઊઘુ છુ ' તેઓ બિચારા
શુ કરે ? તેમણે મને ઊંડની દવા આપી, બ્રોમાઇડ ઓફ
પોટેશિયમ અને બીજી કેટલીક દવાઓ. બ્રોમાઇડની અસર હ
જાણુતો હતો, છતાં લાચાર થતને વીમેક દિવસ સુધી મે તે
દવા લીધી પછી એક દિવસ મે પાવડોકોદાળી માટે અરજી
કરી મારી ઇજા હતી કે મારી ઓ ડી રી જમીન બોદી
ટીપીને ડરી તૈયાર કર અને દીવાલો પણ ફિનાઈલ વડે ઘોર્મ
કાઢુ પણ પાવડોકોદાળી તો મહાન શસ્ત્રાસ્ત્રો ! તે
'મદમાશ'ના હાથમા કેમ અપાય ? એટલે અમાગ પર દેખરેખ
ગખનાર એક બહુચી મુકાદમ પામે તે આપવામા આવ્યા
આ અમારો મુકાદમ ભરુચ ગિલામા ધાડ પાડવાના ગુન્હા
નાર આઠ નવ વરસ મેળવીને આવ્યો હતો તેણે બે ચાર
કેદી માને બોલાવી મારી જમીન ટીપી આપી અને મે ડામર
માગી લઈ તેનાથી જમીન લીંપી કાઢી ડામર સૂકાય ત્યા
સુધી શુ કરુ એ સવાલ હતો, એટલે પાછળની એક
ઓન્ડીમા જવાનુ પરમદ કર્યુ જેલના અમલદારોએ મારો એ
વિચાર તરત જ વધારી લીધો, કાગળુ એમ કરવાથી બીજા
ગજદારી કેદીઓથી હુ સાવ નિખૂટો પડતો હતો અધૂરામા
પૂર આ પાછળની નરી કોટડી મને એરી તો ગમી ગઈ કે
મે ત્યા જ રહેવાનુ નક્કી કર્યુ

આ ઓરડી સામે એક અરીઠાનું ઝાડ હતું તે પણ દાખડે માપાની પ્રજા ઝડ લગભગ આઠ ફૂટ ઊંચું પણ સાવ સૂકાઈ ગયેલું હતું માત્ર સૂકાઈ ગયેના ત્રણ ચાર પાદડા ગ્લ્યા હતા મારી લગોટી સૂકવના એની પામે ગયો કે એ પાદડા પણ ખરી પડ્યા મનમાં વિચાર આવ્યો કે આ મરી ગયેલું ઝાડ ઉખેડી નાખું પણ તેમ કર્યું હોત તો જેલનો ગુન્હો થાત, તેમાં વળી આપાનું વાવેલું ઝાડ માગથી ઉથાપાય જ કેમ? મેં આ મૃત ઝાડની જ સેવા શરૂ કરી ખાનગી વ્યવસ્થાથી એક દાતરડું માગી આવ્યું અને ઝાડની આસપાસ કપારો માધ્યો રોજ એને ખખ્ખે ડબ્બા પાણી પાવાનું શરૂ કર્યું થોડા જ દિવસમાં ડાળાએ ડાળાએ કોટા ફૂટ્યા ઝાડ મરી ગયેલું ન હતું પણ હિન્દુધર્મની પેઢે તેને વડપણ આવ્યું હતું જોતજોતામાં નીલમ જેવા લીલા અને મખમલ જેવા સુનાળા પાદડાથી અરીઠો શોભવા લાગ્યો

એથી સહેજ આગળ એક પીપળાનું ઝાડ હતું તેની નીચે તેના જ કપારામાં એક ધરડો તુળસીનો ઝોડ અને એક બારમાસીનો છોડ હતા લિંગાપ્પા કરીને જનમટીપ વાળો એક કર્ણાટકી ડોસો હતો તે રોજ તુળસીને પાણી પાચ અને બારમાસીનું ફૂલ તોડી તુળસીને ચઢાવે હું કાનડી ભાષા બોલું છું એવી ખમર પડતા તેના આનદનો પાર ન ગ્લો 'તુળસીનું ઝાડ તો દેવ—પરમેશ્વર સેવા તેની કરવી ધટે તે છોડીને તમે આ કમમખત અરીઠાની સેવા શા સાર કરો?' મેં કહ્યું, 'મારે મન જેટલે દરજ્જે તુળસીમાં દેવ છે તેટલે દરજ્જે અરીઠામાં પણ છે'

મારી આ નવી ઓગડીને પડખે પાપાએ (પારસી સુપરિન્ટેન્ડન્ટ) ઉધ્વસ્ત કરેલો દાખડે આપાનો બગીચો હતો. આપાને સજ્જ કરવા ખાતર પાપાએ તેમનો ઉછેરેલો બગીચો ઉખેડી ન ખાવ્યો હતો તેમા બારમાસીના ચાર પાત્ર છોડ બચી ગયા હતા તેમને પણ હું પાણી પાતો પણ બ્યારે પેલો રોચો હુંક મને બગીચો કરવા તરફ ઉત્તેજન આપતો ત્યારે હું તેમ કરવાની સાફ ના પાડતો એક દિવસ મે એને ચોખ્ખુ કહી દીધું, ‘હું બગીચો ઉછેર અને બીજો દિવસે તમે એને ઉખેડી નાખો એવો મેતાની આનન્દ તમને પૂરો પાડવાને હું તૈયાર નથી’

હવે ઉનાળો પૂર જોસમા શરૂ થયો આસપાસના વાસ મધા સૂકાઈ ગયા કાગડાઓ, ઝાબરો, લેલાઓ અને ખીનકોલીઓ પાણીને માટે ટળતળવા લાગ્યા વાદળ પણ આસપાસથી આની અમાન હોજ પર ડોકિયા કરવા લાગ્યા કથુતરો કર્મકાંડી ગ્રાહણની પેઠે આખો દિવસ પાણીમા નહાવા લાગ્યા મારી પાસે માટીની એક ફૂડી હતી તે ભરીને હું બીમડા તળે મૂકતો આખો દિવસ ખીસકોલીઓ આવે, કામરો આવે, કાગડાઓ આવે અને લે લે લે લે કરીને આકાશ ગળગળી મૂકનાર બરાગીવણું લેલાઓ પણ આવે આ બધામા કાગડો બડો દૂતો તે તો મને ત્યાથી રોટલીના સૂકા કકડા લઈ આવે ફૂડીમા ત્રણ ચાર પલાળી રાખે, ત્રણ ચાર વાર ચાચ વતી દ્યાવીને જીએ, અને પલળાને બગબગ પોચા થઈ જાય એટલે આત્મહેવને ભોગ ચઢાવે રવિવાગને દિવસે ગૃહસ્થો અમારી ફૂડી પણ હાડકાના કકડાથી અભડાવી નાખે એક ફહાડો એક નકટો કાગડો આવ્યો

તેની ચાચ ઉપરના ભાગમાથી અડધોઅડધ તૂટી ગઇ હતી તેની દીન મુદ્રા પગથી લાગતું હતું કે પોતાની ખોડતું તેને પૂરેપૂરું બાન હતું બિચારો પાણી પીતો ત્યારે બહુ દયા આવતી બીજા ઝાગડા તેને પોતાના મડળમા ભળવા દેતા નહિ

એક મહિના પછી બીજો એક એકપગો કાગડો આવ્યો ક્યા મહાયુદ્ધમા એણે પોતાનો બીજો પગ ગુમાવ્યો હતો તે કંઈ તે મને કહી ન શક્યો તે પણ બીજા કાગડા સાથે ભળી શકતો નહિ બિચારો ઊડીને આવે, અને આવીને એક પગ પર બો મે પળુ એ કંઈ બગલાની નાત નહિ કે એમને એમ એક પગ પર ઉભો ગી શરૂ મગલા ને કાગડાની વચ્ચે તો ઘોળા-ઝાળા જેટલું અતઃ એકાદ મિનિટ બો મે કે થાકીને પડી જાય ફરી ઊડે, ફરી બો મે, ફરી પડ આ તેનો ક્રમ આખો વખત ચાલતો એ કાગડો લાગલાગટ ચાન્પાય દિવસ સુધી આવ્યો પછી ક્યા ગયો એની ખબર ન પડી

નવો સુપરિન્ટેન્ડન્ટ આવ્યો તે દાકતર પણ હતો તેણે મારી માટલી જોઈ પૂછ્યું, ‘ શાની દવા લો છો ? ’ મે હસતે હસતે કહ્યું, ‘ એ તો માકણ અને વદાનું ઓસડ છે ’ કેદીની વાત સાંચી માને તો પછી સુપરિન્ટેન્ડન્ટ શાનો ? તેણે ધૂત નજરે હસીને કહ્યું, ‘ વદા ન્યારે ફરી કરડે ત્યારે એકાદ પકડીને મને બતાવશે ? ’ મે પણ હનતી નજરે લાગવો જ જગાળ નાવ્યો, ‘ સહેજ તસ્દી લ્યો તો આપડી જ બતાવું ’ આમ કહી મે મારી કપડાની પેટી ઉઘાડી તેવા જ પાચ સાત વદા સુપરિન્ટેન્ડન્ટનું સ્વાગત કરવા દોડ્યા ! મે સાહેબબહાદુરને કહ્યું, ‘ આ તો આજનો શિકાર છે ગઈ કાલે જ મે પેટી દિવસબધો તડકામા મૂકી હતી ’ સાહેબબહાદુરે એકદમ હુકમ

છોડ્યો, ‘અભી કે અભી ઘાસતેલ રટવ કી બત્તી લે આઝો
 ઔર જમીન દીવાલ સમ જલા દો’ ત્રીજો કે ચોથો દિવસે
 બત્તી આવી અને મત્કુલ્ચસત્ર શરૂ થયો. દીવાલના ખૂણા,
 ચુનાના પોપડા તેમજ બાગણામાં ગહેલી શટો બધે બત્તી ફરી
 વળી અને માકણોના લામા થએલા અને ગધાતા દેહ જમીન
 પર પથરાયા એ સહાર સાચે જ મહા હતો. આઠ દસ
 દિવસ પછી મેજર સાહેબે પૂછ્યું ‘લે કેમ છે?’ મે કહ્યું,
 ‘એક ફેજ તો ગારદ થઈ પણ વદાઓ તમારી બનીતી
 રેન્જની બહાર છે’ તગત જ વૉગ કાન્સિસ બેઠી નિર્ણય
 થયો કે ઝાપગ પર કચુતર મેસે છે તેમની હાગ ત્યા પડે છે
 તેમાથી વદાઓ પેદા થાય છે તગત જ હુકમ થયો કે કચુતરો
 ઝાપગની અદર ઘૂમી ન રોકે એવી રીતે મધે સીમેટ લગાડવો !

આટલે સુધી મધુ ફીક હતું, પણ ત્યાગપછી જે કાડ શરૂ
 થયો તેથી અમને બારે કયેશ થયો એક દિવસ સવારે આ
 નવા સાહેબ પોતાની બહુક લઇને આવ્યા અને તેમણે
 કચુતરોનો સહાર શરૂ કર્યો તેઓ મારી પાસે આવી મલકાતા
 કહેવા લાગ્યા, ‘આ બલાનુ કાસળ કાઠી નાખુ છું બહુ
 મદવાડ કરે છે’ હું તેનો આભાર માનીશ એમ તેણે ધારેલું
 મે ઉદસીન નજરે તેના તરફ જોયું મારા મોઢામાથી એક
 હાથ નીકળી ગઈ સાહેબબહાદુરને ભાન આવ્યું કે આ તો
 દયાધર્મી હિન્દુ છે કચુતરોને ધેર તે દિવસે હાડકાં હતો
 અને સુપરિન્ટેન્ડન્ટને ત્યા ઉગ્રણી હતી

અને કચુતરો પણ કેવા એમકૂદ ! બીજો દિવસે તેટલા
 ને તેટલા જ આવીને ઝાપરા પર મેહા અમે તેમને ગિરાડવાની
 ખુબ કોશીશ કરતા, પણ તે ખય શેના ? તેમનામાં પણ

હુએ વતન હોય જ છે એ કચુતરોમા એક સફેદ અથવા કાચગચીતક કચુતર હતુ તે એકના પાળેલુ હતુ એટલે તેણે નીચે આવી એક પોલીસનો આશ્રય શોધ્યો પોલીસે તેના કેટલાક પીઠા કાપી નાખ્યા એટલે તો તે બીડી પણ ન શકે આખરે અમારા 'ભાવલુરાળા'મા આરાદા કરીને એક સિંવી હતો તેણે તે કચુતર પોતાના કબજામા લીધુ ખાનગી વ્યવસ્થાથી જુવાર મગની તો તે ચારો નીગતો નવા પીઠા ઉઘ્યા એટલે એક દિવસ કચુતર બીડી ગયુ એ કચુતર અમારી સાથે હતુ ત્યાં મુઘી અમાગમાના ગમે તેના ખખ પગ મેસતુ અને ગજી થાય ત્યારે પોતાનો અંત સ્થ અનાજ કાઢતુ

ચોડા દિવસ પછી લીમડાને નવા પાન આવ્યા, પછી ફૂલ આવ્યા, અને પાન વાય ત્યારે આખો દિવસ લીમડાના ફૂલનો વરમાદ ચાલે મનવરી તરુ કુસુમરણુ વરુનિ ઢાલિતા એ જૂનું પદ હુ લનકારવા લાગતો સવાંથી સાંજ મુઘી ફૂલો પડ્યા જ કરે જમીન પર પડ્યા પછી પણ કંઈની પેટે બીડ્યા કરે આ કડવા ઝાડના કડવા ફૂલો ની મહેક મીઠી હોય છે રોજ સરારે ઝાડુરાળાઓ સૂકાઈ ગએલા ફૂલ વાળીને કોથળા ભગતા અને રોજ નવાના ફૂલના ગાંધીયા પથગતા લીમડા નીચે ફરવાની બહુ જ મજા આવતી અમે કહેતા, 'સરકારને શી ખમર કે અમે આટલો આનંદ લૂગી રહ્યા છીએ ?'

અખરે આ ફૂલની ઝંડુ પણ નિદાય લઇને ગઈ અને લીમોળાઓ પોતાના આગમનની તૈયારી કરવા લાગી આ વરસે વસાહ નસ્તો ભૂરીને કયાય આડો ચઢી ગયો હશે ઉનાળો અસહ્ય થયો લાગ્યો રાત્રે ઓરડીમા પૂરાવુ એના

ગત્તા મિસ્કુટ તૈયાર કરવાની ભઠ્ઠીમાં જઈને સવુ બહેતર એમ થઈ જતું ‘ભાપણવાળાઓ’એ ખૂબ તડગરો કરી, પણ ગત્તે ખુલામાં સૂતાની રજા ન મળે તો-સ સાહેબ એરી ગળ આપતો, પણ ડોઠલ સાહેબ કંઈ જો-સ સાહેબ ન હતો. આખરે જ્યારે ઝમ્મટમલ એક બે વાગ રાત્રે એભાન થયા ત્યારે ખૂંતેથી પગવાનગી મગાવનામાં આરી અને અમને ખુલામાં સૂતાની રજા મળી અમે સાજો ભેગા એસી પ્રાર્થના કરતા, ખૂબ પાણી રેડી જમીન દડી કંતા અને પાણીની વગળ નીમળી ગયા પછી પથારી કરતા આટલા પુરપાર્થથી તેયાર કરેલી મીઠી પથારી હ એકબે જ પાપર એ કુદગતને કેમ ગમે? એક દડા જેવો પુટ દેડકો મધગતે માની પથારીમાં પ્રવેશ કરતો અને માની ડોઠ તળે આરી પોતાના બીના કબેવગનો સીતળ સ્પર્શ મને કરાવતો.

હું ગમ હોત નો અધાગમાં આરીને મળતા એ દેડકાને કહેત

પ્રસાદ इव मूतस्ते स्पर्श स्नाहाद्रशीतल ।

अद्याप्यार्द्रयति मा त्व पुन क्वामि नन्दिति ॥

પણ હું કંઈ સીતાનિઘ્ડી !મ ન હતો હું તો ‘મારી ચાનચનગત ના જમીન ન આપ્યાના ગુન્હા માટે જેલમાં આવેના નજદારી કેદી હતો. મારે આના સ્પર્શના કંતા અખડ નિદ્રાની દગ્ગાર વવારે હતી બે ત્રણ દિવસ દેડકો લાગવાગટ આવવા લાગ્યો. મે પથારીનું સ્થાન મદ્યુ ભાઈસાહેબ ત્યાં પણ આવ્યા એટલે મે વિચાર કર્યો કે આને હવે સને ૧૮૧૮નો કાયદો લાગુ કરવો જોઈએ એક રમાલમાં તેને પકડી દીવાલ

બહાર વિદાય કર્યો અને તેના સ્પર્શસુખમાથી હું કાયમનો મુક્ત થયો.

એક દિવસ ગરે (અમે ઓરડીમાં પૂરાતા તે દિવસોમાં) લગભગ દસ અગીઆગ વાગે ખીસકોલીની એક કાન્ની ચીસ સંભળાઈ થોડી જ વાનમાં કોઈ ખાતુ હોય એવો કુરંગ કુરંગ એવો અવાજ ઠાને પડ્યો અને આખરે બિલાડીનો વિરોધ જાતનો આનન્દોદાર સંભળાયો. મેં જાણ્યું કે એક ખીસકોલી બિલાડીના પેટમાં જઈ કાયમની સૂતી પણ એટલું જાણ્યા પછી મને ઊંચ આવે જ શાની? ખિચારી ખીસકોલીને શું થયું હશે? સાજો થાકીપાકી પોતાના માળામાં મૂકી ગઈ ત્યારે શું એને સૂઝ્યું હશે કે એ એની આખરની નિદ્રા છે? પણ ભૂખી બિલાડીને કેટલો આનન્દ થયો હશે! રોજ રોજ કંઈ તેને આની ઉજાણી ઓછી જ મળતી હશે? બિલાડીએ વિદાતાને અનેક આરિર્નાદ આપ્યા હશે.

સતારે દા મનમુરી કે ખીજ કાઠના ધગના ઐરાછોકા જેલ જેવા આન્યા હતા જેલમાં ફૂલ જેવા નાના બાળકોનું દર્શન કેટલું આનન્દદાયક થાય છે એની કલ્પના તે અનુભવ લીધા વિના આવે નહિ રીઢા બદમાશો પણ આવા બાળકોને જોઈને જગ સૌમ્ય થઈ જાય છે અને હૃદયશૂન્ય પોલીસો પણ બે ચાર ક્ષણ મીઠાશથી બોલતા ગીબે છે તે જ દિવસે હુંકનું કુતરું પણ જેલમાં આવેલું આખા વગસમાં જેલમાં અમે બે જ કુતરું જોયા.

બિલાડીએ ખીસકોલીનો શિકાર કર્યો તે જ અરસામાં એક જુનાન કેદી ફાસીએ ચઢ્યો તે દિવસે મને ખાવાનું બાવું નહિ હિંસા એ શી વસ્તુ છે? સ્તવબત્તીથી આપણે

માકણ મારીએ છીએ, બિલાડી ખીસકોલીને મારી ખાય છે, અને માયદેવતા એક જુનાન ગુન્હેગારનો બળિ લે છે ! આનો અર્થ શો ? શુ સમાજને આ જુનાનનો ખીજો કશો આથી ચડિયાતો ઉપયોગ સૂઝ્યો નહિ ? માછરૂટ, જડજ, દાકતર, સુપરિન્ટેન્ડન્ટ, જેલર હેપ્પી જેલર બધા ભેગા થયા લાય ન મળે ત્યારે વીમ રૂપિયાની અદર જ ગુજાન ચલાવનાર દસ યાગ પોલીસો ભેગા થયા એક જણે કાગળ વાચી સભળા-યો, ખીજાએ ઇશ્વરનું નામ લીધું, અને બધાએ મળીને પાગલિયે બાધેલા એક અસહાય તરણનું ખૂન કર્યું જેલનો મોટો ઘટ વાગ્યો અને દુનિયામાંથી એક માણસ ઓઢો થયો જેલના ઘટે શુ કહ્યું ? તેણે માણસની બુદ્ધિનું પોગળ બાહેનું કર્યું તેણે કહ્યું ‘મનુષ્ય જાતિએ બુદ્ધિનું દેવાળું કાઢ્યું છે મરી જનાર માણસનું શુ કરવું એ સમાજને સૂઝ્યું નહિ એટલા જ માટે અટવા લોકોએ ભેગા થઇને એક માણસને આ દુનિયામાંથી વદાય આપી અને તેના સન્જનહારને બેવકુફ દર્શાવ્યો !’ આજે સુપરિન્ટેન્ડન્ટ જ્યારે આવશે ત્યારે શરમથી ઝખવાણો પડેશે હશે એમ મે ધારેલું પણ તેને કદ એ પહેલો જ પ્રસંગ ન હતો.

એક દિવસ સનારે પ્હો ફાટતા પહેલા જ મારી પથારીમા કંઈ કાળુ કળુ હાથે કે એમ મને દેખાયુ આખોમા હોમનો અમલ હતો જ, તેથી મેં ધાર્યું કે અમરથો વહેમ કે જગાક અજનાળુ થયુ અને જોયુ કે એક મોટો કાનખજુરો પથારીની બાજુપર થઈને દીનાય તન્નર દોડે છે, અધા કલાક પછી તાળુ ખખડાયુ અને બાનજુ બિડયુ એટલે મેં સાવણી આણીને કાનખજુને ઓગડી બહાર ફેંકી દીધો પાચ વન્સ પહેલા તો કાનખજુરો નજરે પડે કે તન્નર જ હુ મારી નાખતો પણ શુજરાતમા આની અહિમાનો એપ લાગેલો હોનાથી કાનખજુને માગવાનુ મન ન થયુ મેં તો એને ઓરડી ગહાગ ફેંકી દીધો, પણ મરે પાડોરો દરમાઘલ યોડો જ સખણો રહેવાનો હતો ? તણે સાવણી ઉપાડી એક જ સપાટમા કાનખજુને એક ભવમાથી મુક્ત કર્યો તેણે મને કહ્યુ, ' કાકાસાહેબ, આપ જરૂં ઇસકી શિકાયત ન કરીએગા સપ્રીકટ કે બતાના ચાહિએ ' એરલામા

ઇસ્લામ આઝાદ ત્યાં આવ્યો અને કહેવા લાગ્યો, ‘કાનખજુરા કાનમે જ ન કર કાનકો ખા જાય તો સગકાનકા ખાખાકા કયા જતા હે ? હમારા નુકસાન હો જાય તો ઉસકા જીન્મેદાર કાન હ ?’ જોતજોતામાં ઝાઉન્સીલ ભેગી થઈ અને કાનખજુરામાંથી શુ પ્રકળુ ઉભુ કરી શકાય એની ચર્ચા ચાલી મે કહ્યું, ‘મારે કશું કરવાની ઇચ્છા નથી’ મહાત્માજીનો સિધ્ધ આવો જ મોજો હોય એવો સિદ્ધાન્ત બાધી કાઉ સિલરો પોતપોતાની કાટડી તગ્ગ ચારવા ગયા કાનખજુરા ત્યાં જ પડ્યો હતો સુપરિન્ટેન્ડન્ટ આવ્યો તેણે કાનખજુરા પરેલો જોયો હું ઝઘ પણ ફગિયાફ કરનાનો હોઈરા એવી અપેક્ષાથી તેણે મારી તગ્ગ જોયું હું કશું બોલ્યો નહિ એ જ તણે એક કાગડો આની કાનખજુરાને ઉપાડી લઈ ગયો, અને અહીં કાનખજુરાપુરાણ સમાપ્ત થયું જેલમાં આગણુ સાફ ગખવામાં આવે છે, દીવાલો વગનાવગ્સ ધોળવામાં આવે છે, જમીન દર પદર દિવમે લીપવામાં આવે છે, પણ ઉપગના નળિયામાં જમાનાનો કચરો અને કેદીઓએ છૂપાવી ગયેલી વસ્તુઓ પડેલી હોય છે, એટલે ત્યાંથી જ એવા કાનખજુરા આની પડે છે બાઈ શ્વેબ કુરેશીને એકવાર રોટલામાંથી કાનખજુરા જડ્યા હતા એમ મે સાંભળ્યું છે સહેજ વાતોમાં મે સુપરિન્ટેન્ડન્ટને રોટલામાંથી કાનખજુરા જઝાની વાત કરેલી ત્યારે તે કહે ‘એમ તો બને જ નહિ વીશી (જેલરમોહ)ના વ્યવસ્થાપક ઉપર ખાર ગખનાર કોઈ કદીએ જાણીજોઈને કાનખજુરા રોટલામાં મૂકી દીધો હશે’ મે કહ્યું, ‘હારતો, જેલની વ્યવસ્થામાં ખામી હોની અસંભવિત છે કુદરતના કાનૂન અને જેલની વ્યવસ્થા બને અટળ હોય છે.’

હવે કાગડાઓના માળા બાધવાના દિવસ આવ્યા કાગડાઓ દૂર દૂરથી ડાખળીઓ લઈ આવતા અને ઝાડ પર ગોઠવતા ડાખળી જંગ મોટી હોય અથવા જોઈએ તેવી ન હોય ત્યાં કાગડાઓ લાડીને મારી ફડીમા નાખતા પદરેક મિનિટમાં ૫-૧૨ પલળે એટલે લગ્ન જતા એક દિવસ એક કાગડાને લોઢાના તાગ્નો જાડો કકડો વડો ધાસની ગામડી બાધના માટે આવા તાગ્નો ઉપયોગ થાય છે આ તાગ વતી વીસમી સદીના આ મયાસુરે એક યોહાનના બાધવાની ખૂબ મથામણ કરી, પણ તાગ અક્કડ જ રહ્યો આખરે એને સૂઝ્યું કે ચાલો આપણે એને પાણીમાં નાખીને પલાળીએ બરાબર જે વાગ્યાર્થી ચાગ વાગ્યા નુબી એણે એ પ્રયત્ન કર્યો પહેલા એક છોટો પાણીમાં મોળ્યા, પછી બીજો પછી ત્રીજો ભાગ જે કલાન્તી મહાનત પછી કાગડાબાઈ એટલું પદાર્થવિજ્ઞાન ગીખ્યા કે લાકડાના ગુણધર્મ અને લોઢાના ગુણધર્મ સમજા નથી હોતા પણ આખરે એણે પોતાના માળામાં એ તાગનો ઉપયોગ તો કર્યો જ

બીજો એક દિવસ બીજો એક કાગડો જીતીને તાગ લાવ્યો આ તો તે બહુ જ સીંગો હોવાથી એના એ જીતીઅગિમ તેને સ્થાન ન હતું એક કદીએ જ લઈને એના ખે કકડા દયા અને અક ઠેકાણે સતાડી ગયા મેં કહ્યું, 'આનું શું કન્શો બાઈ?' તો કહે 'મારે મોજા બનાવવા છે' મેં કહ્યું, 'શું જોલમાં તું મોજા પહેવાનો હતો?' જવાબ મળ્યો, 'ના રે, હું મોજા બનાવી પેલા પકાણને આપીશ એટલે મને બીડીની જગત રાહત મળશે' 'અને સતર ક્યાથી લાવીશ?' 'સ્ટોરમાંથી ત્યાં કોણ હિસાબ ગણે

છે ? અંથેજી ગળ્યમા ઉપરનો ડોળ જોઈએ તેટલો અદનકી ખાત ખુદા જાને ' મે ઉમેર્યું, ' ઓર તુમારે જૈસે જાને ! '

એક દિવસ અરલાદાદ દોડતો દોડતો આવીને કહે ' કાકાજી કાકાજી, જરા ઠંધા આપએ તો સહી હમને એક કાગડા પકડા હૈ ' જહને જોકે છુ તો સાચે જ ચતુર કાગડો. પણ ઠગાયો હતો. કાગડો ઓન્ડીમા પકડાયો હતો એને પગે એક લાખી દોગી બાંધેલી હતી (કેદી પાસ દોરી કયાથી આવી ? જ ખાનગી વ્યવસ્થા) કાગડાએ દુનિયાના તમામ કાકાઓને વહારે ધાવા ખૂમ પાડી પણ હુ એકયે જ ત્યા હાજર હતો. મે ઘણી આજીજી કરી અને કાગડાભાઈ છૂટી ગયા મારી ખાનગી છે કે એ કાગડે ફરીવાર જેલનું મો પણ નહિ જોયું હોય. પગ બધાયો એનું કંઈ નહિ, મરી જાત એનુંયે કંઈ નહિ, પણ કાગડો ઠગાયો. એ શરમ એની આખી નાનને અસહ્ય થઈ હશે.

કાગડાની પેટે ખીમકોલીઓનું પણ અહીં સામાન્ય હતું. આખો દિવસ આગણુમા ને ઝાડ પર દોડમદોડા કરે. સાજરે છાપરા પર ફરે, ખપોરે જમના વેળાયે આસપાસ આવી ' મને નહિ ? ' એમ પૂઠે દગગ પર બેસી બે હાથમા આપણે ફે કેને કકડો પકડી અણીફાગ દાત વતી કોતરીને ખાય અને ફૂંડીનું પાણી પીએ. સાજ પડયે ગણીખરી ખીસકોલીઓ છાપરાના ચારે છેડા પર આવી ખૂમ ક્રન્ન કરતી તેમનો એ આનન્દોદ્ગાર હતો કે દુખોદ્ગાર એ આપણે કેમ જાણીએ ? પણ માગ કાનને તો તે કરુણ ક્રન્દન દમચન્તીવિલાપ જેવું જ લાગતું. રોજ સાજે પાચ વાગે આ વિધિ નિયમિત ચાલતો એક

દિવસ ખૂબ વનમા પડ્યો કન્દન પાગ નગરનું ચાલુ પણ ખીજે દિવસથી તે બધ થયું

અમે અમાગ સૂવાના કામળા રોજ તડકામા મૂકતા ત્યા આ ખીસકોલીઓ આની દાત વતી બન ખેચીખેચીને મહાર કાઢતી આગવા પગ અને મોઢાની મદદથી એ બન મોળમોળ ફેરતી એનો ડુચો બનાવતી અને તે નળિયામા લઇ જઇ માળો બનાવવામા નાપગતી ત્રણ કામળાને આવી રીતે તેમણે કાણ પાડ્યા અને ઠેકઠેકાણે માળા તૈયાર થયા મારી એરડીના બાગળા ઉપર જ એવો એક માળો દેખાતો હતો થોડા દિવસ પછી ત્યા ત્રણ મચ્છા દેખાતા લાગ્યા તેમની મા અમારી પાસેથી રોટલાના કકડા લઈ જતી અને મચ્છાને ખવડાવતી બેશક, બચ્છા ધવણ પૂક થયા પછી જ અનાજ ખાવા લાગ્યા એક દહાડો એક બચ્છુ ઉપરથી નીચે પડ્યું સામેના લીમડા પ એકેના કાગડાના મોમા પાણી છૂટ્યું પણ બચ્છુ મારી એગડીમા જ પેસી ગયું મે અદ્દ જઈને સહેજ પ્રયાસથી મચ્છાને પકડી લીધું પણ તેના ગેચા માળામા ફેરી રીતે મૂક્યું મે ખૂમ પાડીને શામળમાઈને બોલાવ્યા તેઓ મારા બારણા આગળ બેસી ગયા હું તેમના ખભા પર એક હાથમા મચ્છુ લઈ, ખીજે હાથ બાન્યુના સળિયા પકડી કબો થયો પછી શામળમાઈ ધીમે ધીમે ઉભા થયા આ રીતે મારો હાથ માળા સુધી પહોચી ગયો અને બીકથી ધૂળનું બચ્છુ હેમબેમ પોતાને ઘેર પહોચી ગયું મચ્છાની માને શી ખબર કે હું એનો વાનેશ્રી છું ? તેણે પોતાની તિયગભાષામા મને અનેક ગાળો દીધી, શાપ દીધા, અને ન્યારે એનું બચ્છુ એના માળામા બેમકુશળ પહોચી ગયું ત્યારે પણ મને લાગે છે કે

પોતાની ભૂલ જોવાને મદ્ય માને એમ એ થયું હશે કે પાઠ પન્મેશ્વરનો કે મારું નહાણુ બચ્યું આ દુષ્ટ માણસના હાથમાંથી ઝટકી શક્યું પણ પેલા બેવડા બચ્યા પરંતુ બીજા જ જાતની અસર થઈ લાગે છે, કેમકે બેદનકાર થઈ તેઓ બે ત્રણ વાર ઉપગ્રથી નીચે પડ્યા અને દરેક વખતે શામળભાઈને અને મારે સગસની કમગત કરતી પડી પણ ભૂયોદર્શન થવાથી ખીસકોલી માની ખાતરી થઈ કે આ લોકો વાતમીકિતા શાપને લાયક નિપાદો નથી પણ હઠિણુશાવકનું પાલન કરનાર જડમત જોવા જ કોઈક છે

આ જ અરસામાં લીમડા પર કાગડાના બચ્યા પણ ઈડામાંથી બહાર નીકળ્યા પરંતુ પક્ષીઓમાં અપત્યગ્નણુની વૃત્તિ મૌલ્ય પ્રમણ હોય છે અત્યાર મુઘી ઘણા કેદી રોજ સવારે કે સાંજે દાતણને અર્થે લીમડા પર ચઢતા કેટલાક તો જેલ મહાગ્ની દુનિયાનું દર્શન કરના ખાતર પણ લીમડા પર ચઢતા 'એ તમારો આશ્રમ દેખાય । ત્રણ મજલાનું એક બીજું મકાન દેખાય છે ।' એમ મને મળવાવતા અને મને પણ ઉપર આવવા નોતનતા ઝાડ પર ચઢવું એ તો જેલના નિયમ પ્રમાણે નવ દિવસની સજા થાય એવો ગુન્હો છે એક જ વગસને માટે હું જેલમાં આવેલો હોવાથી ગુન્હો કરી બહારની દુનિયા જોવાનું મને મન ન થયું પણ જ્યારે લીમડા પર કાગડાના બચ્યાનો વામો થયો ત્યારે લીમડા પર ચઢાની કોઈ કેદીની મગદુર ન રહી કાગડાઓ ઝખ દેતા આવીને ચાચ મારતા અથવા માથા પરની ટોપી ઉપાડી જતા અને કેદી ટોપી ખોઈ ખેસે તો સાથે નવ દિવસની માશી પણ ખોઈ ખેસ એક કાગડીએ લીમડા પર ચડનાર શામળભાઈ અને

ખીજા બે કેદીઓ ઉપર મનમા ખાસ ખાગ ગાખ્યો એમને જુએ કે ચાચ માર્યા વગર ગહે જ નહિ અમારો ડોસો ઝાડુવાળો પીળા ટોપી પહેરતો તેના પ્રત્યે કાગડીનો સવિશેષ રોપ હતો અને તેથી કોઇ પણ પીળા ટોપીવાળો કેદી લીમડા પાસે થઇને નીકળે કે તેને પણ કાગડીની ચાચનો પ્રમાદ મળ્યા વગર ગહેતો નહિ ગમે ત્યાંથી આનીને માથા પર, ખભા પર અથવા લમણા પર ચાચ મારી કાગડી નાશી જતી દિવસેદિવસે આ કેર એટલો બધો વધ્યો કે અતે નૂરમહમદે માથા પર ચાદર વી ટાળી લીમડા પર ચઢી કાગડાનો માળો નીચે ઉતાર્યો તેમા પીછા વગરના, ઊંટ જેવા દેખાતા કાગડાના ત્રણ બચ્યા હતા મો વકાસીને તેઓ પડ્યા હતા મોઢા અદરથી રૂપાળા લાલચોળ દેખાતા

આ ક્રમતા અબદુલ્લાથી મહન ન થઇ બાઇ અમદુલ્લા સિંધ તગદના એક સરકારી કુટુબના જુવાન હતા તેમણે ચીડાઇને કહ્યું, 'ખિલાફતને અર્થે ફાસી પર પણ ચઢવાને તમે બહાદુર તૈયાર છો, અને પોતાના બચ્ચાની રક્ષા ખાતર ચાચ મારનાર કાગડીના પ્રહારથી તમે કાયર બન્યા અને બચ્ચાનો મા ! તોડ્યો ! ખુદા તમારા પર કેટલો નારાજ થશે ? મિચારો નૂરમહમદ ભોડો પડ્યા, અને શામળભાઇને આશ્ચર્ય થયું કે માસાહારી મુસલમાનમા પણ આટલી દયા આખરે નૂરમહમદ પઠાણની રખ લઇ અમારા આગણ બહારના ખીજા લીમડા પર તે માળો મૂકી આવ્યો ત્યાં તે ટકી ન શક્યો એટલે ફરી પહેલાને ઠેકાણે તેણે માળો ગોઠવી દીધો

કાગડીને હવે પોતાના બચ્ચાના આગનો સવાલ ઉભો થયો હતો, એટલે તેણે પોતાની કાકદષ્ટિ વધારે તીવ્ર કરી આહાર શોધવાનું શરૂ કર્યું. આટલમા ખીસકોલીના બચ્ચા પણ સહેજ મોટા થઈ આમ તેમ ફરતા થયા હતા. કાગડીએ તેમનું એક બચ્ચું મારી પોતાના દીકરાને મામનો પહેલવહેલો સ્વાદ ચખાડ્યો. તે દિવસથી ખીસકોલીઓ ને કાગડાઓ વચ્ચે મહાવેગ જન્મ્યું. કાગડા ગ્રાપન પર એકા હોય કે લીમડા પર, એકાદ મોટી ખીસકોલી પોતાની પૂઝડી કુલાવીને કાગડા પર ધસી જતી અને કાગડો ભયભીત થઈને ઝડપથી બીડી જાય તેટલામા તેને પોતાના નખ અને દાતનો કંઈક પ્રતાપ બતાવતી કાગડા ખીસકોલીથી ખીએ છે એ તો મે અહીં જ પહેલવહેલું જોયું. પણ કાગડો હવામા બીડી રાકે છે અને ખીસકોલી નથી બીડી શકતી, એટલે અગ્રેજો અને આરબ વચ્ચેના યુદ્ધ જેવું આ યુદ્ધ થઈ જતું આવ્યો. પામે હવામાં જહાજ (એરોપ્લેન) હોત અને ખીસકોલીને પાખો હોત તો તે તે મહાયુદ્ધો ખીત્રુ જ ચડપ પડત.

એક દિવસ એક કાગડો ક્યાકથી ખીસકોલીનું બચ્ચું મારી લાવીને મારી ફૂડીમા પલાળના બધા આવ્યો હતો. ચીઢાઈને મે પાણી ઢોળી નાખી ફૂડી બીધી મૂળી દીધી રૂઝી ત્રિચાઈ કર્યો, દયાધમમા વળી ઇન્સાફ કેવો ? ઇન્સાફ તો એક ખુદા જ કરી શકે તે રહીમ પણ છે ને કહાર પણ છે * મારૂ કામ તો તન્સ્યાને પાણી પાવાનું છે કાગડો પોતાનો આહાર શોધી

* રહીમ એટલે દયાવાન, અને કહાર એટલે ક્રૂર વર્તવાનાર

લે છે તેમા હુ તેને શેની સળ કરૂ ? મારા દેખતા તે ખીસકોલીને મારતો હોય તો ખીસકોલીનો જીવ બચાવવાનો હુ જરૂર પ્રયત્ન કરૂ તેમ ન કરૂ તો મારી દયાવૃત્તિ દૂભાય પણ મારે કાગડા પર રીસ ગાખી ન જ ઘટ કાગડો જ્યારે ખીસકોલીને મારતો હોય ત્યારે તેના મનમા ખીસકોલી પ્રત્યે દ્રેષ ક વેન હોય છે કે પોતાના ખૂબ્યા મન્યાની વાત્સલ્યભરી ચિન્તા હોય છે એ કોણ નક્કી કરે ? મારી મા ઝાડ પગની કેરી તોડી મને ખાવા આપતી ત્યારે તેના જે વિચારો હશે તેથી શુ આ કાગડાના વિચારો જુદા હશે ? પરંદુ ખનો વિચાર કયો એ માણસનો જ અવિકાર છે, અન્ય પ્રાણીઓ તો જવલે જ એ વૃત્તિ કેળવી શકે છે પરુષલીઓનુ જીવન નીતિયાલુ હોય તેમા નીતિ અનીતિ સભરતી જ નથી માણસ પણ હજી મોટેભાગે પરુ જ છે, તેથી જ પરંદુ અથી તેનુ હૃદય પીમગતુ નથી એમ કહેવાય છે કે માણુમોમા પણ સ્ત્રીઓ પોતાના આળખચ્યા ને સગાવડાલા પ્રત્યે પ્રેમવૃત્તિનો અસાધારણ ઉત્કર્ષ ખતાવતી જા અન્યના દુખ પ્રત્ય ઉદાસીન જ હોય છે અને સ્ત્રી સ્ત્રીનુ દુખ જોઈને તો કેટલીકવાર રાજી પણ થાય છે આ વાત કેટલે દગ્ગજે સાચી છે અને કેટલે દગ્ગજે તહોમત છે એ તો સ્ત્રીઓ જ કહી શકે એટલુ ખરૂ કે મનુષ્યેતર સૃષ્ટિમા નગ કરતા માદાનો જુસ્સો અને ઝંનુન વધારે હોય છે જ ગલી અસચ્ચારી લોકોમા પણ એમ જ હોય છે

એક રાત્રે મોટો પવન ચાલ્યો કાગડાના માળો ઢળી પડ્યો અને એક બચ્ચુ મરી ગયુ નૂરમહમદે માળો અને બચી ગયેલુ બચ્ચુ લીમડા પર કરી ગોડની દીધા પણ એક એ

દિવસમા તેનો પણ અન્ત આવ્યો જાડુવાળાએ બચ્ચુ દીવાલ બહાર ફેંકી દીધુ ત્યા કાગડાઓની ન્યાત ભેગી થઇ ને કાણુ કાઢી કેટલાક ઘરડા કાગડાઓએ રાજિયા ગાયા. મા કાગડી તો અવાચક થઇને બેસી જ ગઇ હતી આખરે જ્યારે મોટો વરસાદ આવ્યો ત્યારે ન્યાત લાચાર થઇને ઊડી ગઈ પણ ત્રણ ચાર કાગડાના દુ ખનો આવેગ એટલો બધો હતો કે વરસાદમા ઊડી જવાનુ પણ તેમને ન સૂઝયુ કાગડાઓનુ નસતાન વળેલુ જોઇ ખીસકોલીઓ રાજી થઇ કે કેમ એ આપણે કેમ કહી શકીએ? અદેખાઈ, મત્સર અને પારકાનુ દુ ખ જોઈ થતો આનન્દ એ વૃત્તિઓ વખતે સુધરેલા પ્રાણીઓના જ દુર્ગુણ હશે બચ્ચા મરી ગયા પછી કાગડા પણ જગ મોળા પડ્યા અમને સાલે એવો કાગડાનો છેલ્લો શિકાર તો અમારા જાજર પર રહેતી એક દેવચકલીના બચ્ચાનો હતો.

રેવિનારનો સ્વિસ હતો. પોલીસોને જલદી ઘેર જવું હતું એટલે અગ્નિ કરી તેમણે અમને પાચ વાગે જ કોટડીઓમા પૂરી દીધા હતા હું ‘નાથભાગવત’ નો એક અધ્યાય પ્રેરે કરી ઓઝડીમા નિગતે બેઠો હતો. પોલીસો તેમજ મુકાદમો તાળા બગાળ બધ છે કે નહિ તે તપાસી ખીડી પીવા ક્યાક ખૂણે જઈ બગાયા હતા એટલામા એક મોટો ધોધગ મિલારો ધગધને ખાધા પગી મૂછ ચાટતો ચાટતો અને હાથીની પેઠે ડોલતો ડોલતો આવી મારા બાગણા આગળ અટક્યો અને ધ્યાનપૂર્વક મને નિહાળતો બિભો તેણે માત્રુ ઝંચુ કર્યું, નીચુ કર્યું, બારણાના એક છેડા તરફથી જોયું, બીજા છેડા તરફથી જોયું, ને ‘ગુરૂરૂ’ ‘મ્યાઈ’ કરીને પોતાનો સંતોષ જાહેર કર્યો. નાનપણથી અનેક અગ્નિઅધરો (મ્યૂઝિયમો) હું જોતો આવ્યો. ‘શુ પાજરાની માલ્ પશુપક્ષીઓ, વાનમિલાડીઓ પૂરેલા મે બહાનથી જોયા છે, તપાસ્યા છે, તેમનું વર્ણન બહારના લેખલ પર વાચી સંતોષ વ્યક્ત કર્યો છે, પણ કોઈકાળે મે એમ સ્વાપ્નેય ધારેલું નહિ કે હું બધાંબારણે પૂગયો હાથ અને એક નકટ બિલાડો બહારથી મને જોઈ તપાસી પોતાનો સંતોષ જાહેર કરશે. મિલાડીઓનું કોમી છાપુ ચાલતું હોત તો પેલો ધોધગ આ પ્રમગ પગ જરૂર એક લાભો વર્ણનાત્મક લેખ લખત

હું પાઠળ કહી ગયો કે જેનમા વાદગ્યો પુષ્કળ આવતા, નીચે કિતરીને હોજમાથી પાણી પણ પીતા અમારી સાથેના પ્રોફેસર ઝમ્મટમલને આ વાદગ્યો ઉપર ભારે ભાવ સિધી ભાપામા વાદગ્યને ‘ભોનુ’ કહે છે ભોનુઓને જુઓ કે ઝમ્મટમલ રાજગણ થઇ જાય ધણીવાર અમે સાજે ચાર વાગે સાથે નહારા બેમીએ અને આ ભોનુઓ પડખેની ભીત પર થઇને પસાર થતા અહિં સક માણસ તરીકે મારી ઝાપ આ ભોનુઓ પર સારી હતી, એટલે હું નહાતો હોઉં તોપણ તેઓ ભીત પરથી વગર બીકે નિગતે ચાલ્યા જાય પણ ઉનાળાના બદલાથી સારી પેઠે શેકાએલા ઝમ્મટમલનો સમભાવ માગ કરતા વિશેષ તેથી તેમને થનુ આ ભોલુઓને નવડાનીએ તો કેવું’ એટલે તેઓ પોતાનો જસતનો ચણુ ભરીને ગુપચૂપ તવાગ નહેતા અને ભોલુ દીવાલ પરથી પસાર થાય કે ‘હાઉઉ’ કરતા તેના પર ચણુમાનુ પાણી ઊગડતા અગસિક ભોલુઓને આમા મગ્ન પડતી નહિ એટલે પોતાની લાખી પ્રજડી ડાંચી કરી તેઓ દોટ મૂકતા અને દૂર જઈ પાછા વળી દાલિયા કરી પોતાનો અભિપ્રાય જાહેર કરતા અલ્લાદાદ ત્યાં હોય તો તે જરૂર વાદગ્યોને ખાતરી આપતો કે માણુમેને પણ દાલ હોય છે આમ વણા દિવસ સુધી ચાલુ વાદગ્યો છે ટાયક્ટન ન જનો ત્યાગ કરવાનો સિચાર તો કરત પણ ઝમ્મટમલ તો મધમાખ જેના મધમાખ પામે ટાપ પણ હોય ને મધ પણ હોય તેઓ રોજ સાજે મળી શકે તેટલા રોટનાના કકડા ભેગા કરી આ ભોનુઓને ખવડાવતા, એટલે પછી ભોલુઓ જવાનું મન શેના કરે? રોજ નવા નવા ઇષ્ટમિત્રાને તેઓ લઇ આવતા આગળ જતા

તો તેઓ એટલા ધીર બન્યા કે અમાગ હાથમાંથી પણ મેટલાના કકડા લઈ જાય ' એમાંતો એક વગડો હતો તેના દાત પડી ગયા હતા તેને રવિનાગ ગુફનારે અમે પકડી મેટલી આપતા

પણ થોડા જ દિવસમાં આ ભાઈબંધોના ઉદમાત બહુ વધી પડ્યા એક દિવસ સાંજે માડાઝાએક વાગ્યા હશે અમે કોટડીઓમાં પૂગ્યા હતા એટલામાં દસ બાર બોલુઓની ફેજ આવી ને નેમણે હોજ પામના પીપળા પર એકાએક હુમલો કર્યો મિચાગ પીપળાને યોડુ થયા જ નવા પાન આ યા હતા તડકામાં તે ખૂબ ચળકતો બોલુઓએ તેની અનેક નાનીમોટી ડાળીઓ તોડી નાખી, નીચેથી ઉપર, ને ઉપરથી નીચે તેઓ કુદ્યા અને અધારૂ થતા પોતાની ચળ શમારી ઘેર ગયા ઘેર એટલે ક્યા ?

ખીજે દિવસે મારા સાથીઓને મે કહ્યું કે વાદગ્યોને આપણે વધારે હેજવશુ તેમ તેઓ વધારે આવવાના, લંકાવીના કરવાના, અને પછી કબૂતરહત્યાની પેઠે વાનરહત્યા થવાની તેનું પાપ આપણે માથે ચોટવાનું મારી દલીલ સૌએ ઝબૂલ ગખી, પણ કોઇના આચરણમાં ફેર ન પડ્યો એક દિવસ એગલ નામના એક સિંધી ભાઈએ એક બોલુને લલચાવી સામેની ખાલી બરાકમાં પ્રરી દીધો અને પછી મહારથી સવારી માટીના ઢેફા તેના પર ફેકવા લાગી બોલુએ જૂમગાળુ મચાવ્યું બહારથી પાચપચીસ બોલુઓ ભેગા થયા ચીસો કીકીઆરીઓનો માર ન રહ્યો એક ભાઈ આવીને મને આ કહી ગયો પેલો બોલુ બિચારો બરાકમાં કુદાકુદ કરી અને

છાપરાની કેચી પર ચઢી બેઠો હતો. મેં ઝોગને કહ્યું, ‘છોડ દો ખિચારે કો ગરીબ કો ક્યો સતાવે હો?’ ઝોગલ કહે, ‘યે તો હમારે દુશ્મન હે ઉનકો માગના ચાહીએ’ મેં પ્રશ્ન, ‘ખિચારે ભોલુ તુમારે દુશ્મન કહામે બન ગયે?’ આનો મને જો જવાબ મળ્યો. તેમા તો માણસજાતની તર્કશક્તિની સીમા જ હતી ઝેરલે કહ્યું, ‘અઝેજ હમારે દુશ્મન હૈ, હમ અઝેજો કો બદર કહેતે હે, ઇસલિયે બદર હમારે દુશ્મન હૈ’ [Q E D] ઉનકો જરૂર મારના ચાહીએ!’ ફ્રેડરિક કૉલેન્જમા હું દેશી વિલાયતી બેઉ તર્કશાસ્ત્ર બળ્યો છું આપણા મહાવિદ્યાલયમા બીડને પ્રશ્ન જે તર્કશાસ્ત્ર મેં બાણાન્યુ પણ છો પણ આ તર્કશાસ્ત્ર આગળ તો હું આભો જ બની ગયો. મેં એને કહ્યું, ‘તુમ અઝેજો કો બદર કહેતે હો ઇસમે બદરોકા ગુન્હા ક્યા હૈ? ક્યા વે તુમારે પર ગજ કરતે હૈ? ક્યા બદરોને ખિલાફતસે દુશ્મની ફી હૈ? ક્યા બદર ઇસ દેશકો લૂટ રહે હૈ?’ ઝોગલ કહે, ‘લેકિન યે બદર તો હૈ ના? અસ, ઇની લિયે યે હમારે દુશ્મન હૈ જૈમે અઝેજ વૈસે યે!’

આખરે બધાના દયાબથી માડ ભોળોના છટખરો થયો. અંતે તેઓ ગતને માટે સૂના ચાલ્યા ગયા.

વગસાદના દિવસ આવી પહોંચ્યા રાહ જોઇ જોઇને થાકેલા ને લગભગ નિગશ થએલા પ્રાણીઓને આનન્દ થયો જમીન મહેકવા લાગી સધ્યા સમયના વાદળાઓ મધ્યે રયામ અને સોનેરી કિનારવાળા વધારે પ્રિય દેખાવા લાગ્યા કોઇ દિવસ અમદાવાદની દિશામાં તો કોઇ દિવસ વીરમગામની દિશામાં મજલ યન ઉતરતા દેખાવા લાગ્યા પહેલે દિવસે સાંજે અમે ભોગા બેસીને પ્રાર્થના કરી અને મેઘની પેઠે આદ્ર્ હૃદયે આ કૃપા માટે પરમાત્માનુ ગાયન કર્યું સૂકાએલી જમીનમાંથી બાલતૃણાકુર ઉગી નીકળ્યા પણ પોતાના કાન ને પૂછડીઓ હલાવતા હલાવતા એ તૃણાકુરો પર ઉગ્મણી કમ્બાર વાઝરડા કે ઘેટાબકરાના બચ્ચા અહીં હતા નહિ ભૂમિદેવીનું માતૃહૃદય સફળ થયું પણ તેને ધાવનાર કોઇ ન મળે બિચારો હોંકેંગઆપ્યા અહીં રહ્યો કર્ણાટકના હા પી તમ્બના પોતાના બેતરે નિહાળવા લાગ્યો નિર્દોષ વાળદ પૌચાભાઇ ધરના ઢોગની વાતો કરવા લાગ્યો અનુર્ન અને રવજી એ બીલોની વૃદ્ધ જોડી બાળકની પેઠે નૃત્ય કરવા લાગી નૃત્ય સાથે ગાયન પણ હતું પણ

શિષ્ટજનોને માટે તે શ્રાવ્ય ન હતું રાવજી કદાવર નહોતો પણ મજબૂત હતો જેલમાં બીજી વાર આવ્યો હતો હવે તેના મોઢામાં દાંત બહુ ઓછા રહ્યા હતા આવો વરડો માણસ વગસાદની ઠંડક લાગતાવેત એકદમ જીવાન થયો ને કહેવા લાગ્યો, ‘કાણુ જાણે ઘેર જઈશ ત્યારે મારી ધરવાળી જીવતી હશે કે નહિ ? મરી ગઈ હશે તો હું ફરીવાર પગલુવાનો મને ગંધીને મૂકનાર કોઈ જોઈએ કની ! ’

પછી બહારથી નવા આવનાર કાચા કેદીઓની સંખ્યા વધે એટલે તેમાંના કેટલાક કેદીઓને અમારા પોર્ટ ખેંચીને પૂરતા તેમની પાસેથી અમે બહા ના વગસાદના સમાચાર મેળવતા પોલીસા જ્યારે ખુશ મિજબાજીમાં હોય ત્યારે અમારી પાન બેસી સાબરમતીમાં દસ ફૂટ પાણી છે, ત્રીસ ફૂટ પાણી છે, એવી પણ બબરો આપતા અમારો એક દોસ્ત નિયમસર લીમડા પર ચઢી ફૂગ સુધી જોતો, પણ કહેતો કે ‘ખેતરોમાંના મોલ કેવાક છે એ અહીંથી બગબગ કહી રાકાતુ નથી ’ બહાર દુકાળ હોય કે સુકાળ, આ કેદીઓને તેની શી પડી છે ? તેમને તો આઠ આઠ દસ દસ વરસ અહીં જ ગાળવા છે કેટલાક નિસાસા નાખીને કહેતા ‘અમારો ખાડો જેલમાં જ છે ’ આ લોકોને દુકાળની શી પડી હતી ? બહાર અનાજ પાકે તોયે એમને ઘી દૂધ તો શુ, છાશનું પણ ટીપુ સરખું મળવાનું નથી અને બહાર સખતમાં સખત દુકાળ પડે તોયે તે કાળુસર તેમના ૧૩ આસની રોટલીના ૧૧ આસ થવાના નથી આમ છતાં તેમને વગસાદની દગકાર રહે છે તે શા માટે ? એટલા જ કાળુસર કે તર્યો કેદી થયા એટલે કે ૪ માણસ મટયા નથી કેટલાક ગુન્હા તેમણે કર્યા હશે, પણ

તેઓ કંઈ દુનિયાનું ખૂર ચાહનારા નથી માણસગત વિષેના આ અકાગણુ અને અકૃત્રિમ પ્રેમની આગતમા જેલના અમલદારો કરતા જેલના કેદીઓ ચઢિયાતા છે એમા શક નથી

લીમડાની લીખોળીઓ હવે બગબર પાકી અને ટપ ટપ ટપ નીચે પડના લાગી કેદીઓને આ ખાવાની છૂટ હતી માદા પડીને ઇસ્પતાલમા જવાની અને ત્યાં એકાદ દિવસ સાબુચોખાની કાજી પીવાની શક્તિ કે યુક્તિ જેમનાના ન હોય તેવાઓને આખા વરસમા આટલો જ મળ્યો મેવો મળે, એટલે તેઓ ઘગઘને આ લીખોળીઓ ખાય હા, મુકાદમ અનુકૂળ હોય ત્યારે ઇસ્પતાલમા જઈ સ્પિગિટ ક્લૉરોફોર્મને એકાદ ડોઝ પી શકાય ખરે

ખીસકોલીઓનું કંઈ કન્ફન હવે બધ થઈ ગયું હવે તેઓ મૂંગે મોઢે ઝાઝ પર અને નીચે આગણુમા શરતો રમવા લાગી અત્યાગ સુધીમા ઘણી ખીસકોલીઓએ અમારી સાથે દોસ્તી બાંધી હતી અમારી પામે આવે અને મોઢું હલાવી હલાવીને રોટલાના કકડા માંગે અમને મળતા જુવારના રોટલા સામે કેદીઓની ફરિયાદ તો મ્હેતી જ, પણ કાગડા, સમડી અને ખીસકોલીઓ સુદ્ધા જુવાગના રોટલાને દિવસે રોટલાના કકડા લેવાને બહુ ઇતેભગ રહેતા નહિ કેટલાક કેદીઓ કહેતા, ' આ તે જુવાગ છે ? પેટમા નાખી શકાય એની માટી ' ' મે જોયું છે કે ધણીવાર કેદીઓ જુવાર કરતા ખોરી ખોરી પણ બાજરી પસંદ કરતા ઘઉંની રોટલી હોય તે દિવસે ખીસકોલી અમાગી સામે બેસી અમારા હાથમાથી કકડો લઇ જાય ને એરડીની અદર આનીને ખાય એક

દિવસ તો બે ખીસકોલીઓની શરત ચાલતી હતી તેમની એક પાછળથી દોડતી આરી મારા ખભા પર ચઢી બેઠી અને તેમને સવારે ગરમાગરમ કાજી આપતા જે દિવસે સવારે કાજી મોડી આરી હોય તે દિવસે અ'રીરા બાળકની પેટે આ ખીસકોલીઓ અને પળવતી પણ ખરી

એક દિવસ સુપરિન્ટેન્ડન્ટ આવીને કહે, 'મે સાબળ્યું છે કે તમે ખીસકોલીઓને ખવડાવો છો?' મે હા પાડી તેણે કહ્યું, 'હા, આને લીધે જ ખીસકોલીઓ બહુ આવે છે તે તડકે નાખેલા કામળા કાતરી ખાય છે 'રિટ્રેન્ચમેન્ટ'ના આ દિવસોમા આટલું નુકસાન કેમ ખમાય? તમારે આજથી ખીસકોલીઓને ખવડાવવાનું બંધ કરવું જોઈએ, નહિ તો મારે પાંજરા લાવીને ખીસકોલીઓ પકડતી પડશે ને મારતી પડશે' હિન્દુને જે કરવાનો અકસીર છલાજ ભાઈસાહેબના હાથમા આવી ગયો છે એમ મે જાણ્યું સાચે જ, બીજો દિવસથી મે ખીસકોલીઓને ખવડાવવાનું બંધ કર્યું. બિચારીઓ આવી આરીને મારી તરફ જુએ આજે હું તેમને કેમ નથી ખવડાવતો તેનું કારણ તેઓ કયાથી સમજે અને હું સમજીવી પણ કંઈ ગીતે શકું? મારી આખ બગાડ આવી યુરોપમા મહાયુદ્ધ થયું, ઈંગ્લેન્ડનું લોહી મૂકાયું, માટે હિન્દુસ્તાનને અઢળક ખગ્ગમા કિતવું પડ્યું, તેથી બધા સરકારી ખાતાના ખર્ચ કમી કરવાનું નક્કી થયું અને તેથી એક ગરીબડી ખીસકોલીને રોજ મળતો રોટલીનો કકડો બંધ થયો. શી કાગલપર પરા'

વરસાદ આવ્યો અને અમારૂં બહાનું સૂવાનું બંધ થઈ ગયું અને પાછા સાજો કોટડીઓમા પૂગતા થયા એ જ અરસામા મારી ઓરડીમા મોકોડાનો રાફડો ફાટ્યો હવે કેમ સૂવાય?

‘ભાષણવાળાઓ’ની ઓગડીઓ છેક છેડા પરની, એટલે વાછટથી વધારે પલ્લવવાની, અને તેમા કોડા પણ જરૂર થવાના દહાડે ઓટલા પર સૂતા હોયએ ત્યાં પણ મકોડા આવે ગત્રે ઓરડીમા આવે અને આવે ત્યારે દસપાય કે સો પચાસ ન આવે પણ આખી ઓગડી ડવાઈ જાય એવડી કાળી ફોજ ત્યાં ખડી થાય બીજે જ દિવસે એક ‘ભાષણવાળા’એ અહિંસક હોવા છતાં ફિનાઇલ મગાવી દરેક દર પર અભિષેક શરૂ કર્યો. આવા જર્મન ઇલાજ સામે મકોડાની ફોજ ટકી ન શકી અધૂરામા પૂરે મકોડાઓને બીજો એક નવો શત્રુ જાગ્યો. મકોડાઓ ઓટલા પર ફગવા માટે એટલે અમારી પર્વપરિચિત કાબરો મજબૂત શખ્ત કઠતી અને પોતાની પાખોના પડમા છૂપાવેલો શ્વેતપર્ણુ પ્રગટ કરતી, અને છોકરા કીસમીસ ખાય એમ મકોડા ખાઈ જતી.’

પત ગિયાની પેટે મકોડા પણ મૃત્યુ વિષે બેદરકાર દેખાય છે. રાત્રે દીવી પ્રગટાવીએ એટલે કેટલાયે મકોડા એની આસપાસ ભક્તિભાવથી પ્રદક્ષિણા કરવા લાગે છે, કલાકો સુધી રૂંધા જ કરે છે, અને અંતે મરી પણ જાય છે જેલના મકોડા હોજમા પાણી પીવા કે નહાવા જતા ચાલતા ચાલતા હોજના કિનારા સુધી આવે, ત્યાં પગ લપસી જાય એટલે ટપ દઇને અંદર પડે હું નહાતો હોઉં ત્યારે જેટલા પર ધ્યાન પહોંચે તેટલાને ઉપાડીને બહાર દૂર મૂકતો. પણ એ હઠીલા મકોડા જમીન પર પગ મૂકે કે તરત જ ફરી હોજ તરફ હડી કાઢે અને ફરી પાણીમા પડી જાય મને તેમની બેચકૂરી પર ખૂબ ચીઠ ચઢી મેં મનમા કહ્યું ‘આ કમવખત પહેલીવાર પાણીમા પડ્યા તે તો અજાણે પડ્યા પણ પાણીમા પડ્યા

પછી તરફડિયા મારતા અધમૂઆ થએલા મે એમને બહાર કાઢ્યા તે એમનો અનુભવ ક્યા ગયો ? હોજમા બીજા કેટલાયે મરેલા મકોડા પણ તેમણે જોયા છે છતાયે ડહાપણ ન આવે ?' કેટલાકને તો મે ચીનટપૂર્વક ત્રણ ત્રણવાર બહાર કાઢ્યા, છતા અનુભવથી શીખે એરી એ જાત જ નહિ મે નક્કી કર્યું કે કબુતરોની પેઠે આ મકોડા પણ બેવકૂફ પ્રાણી છે પણ વળી વિચાર આવ્યો, 'માણસજાત પણ કેરી બેવકૂફ છે' વિષયમા પડીને ક્ષીણ થાય છે, મરી જાય છે, છતા વિષય છોડતી નથી અનાદિકાળથી ભવચક્રમા ભમે છે પણ રામનામ લેતી નથી માણસ પરણે છે ને પરતાય છે, પરણે છે ને પરતાય છે, છતા પરણ્યા વગર હેતો નથી અને આપણે હિન્દુસ્તાનના લોકો પારકાની મદદ પર આધાર રાખીએ છીએ અને તેના જીલમને વશ થઈએ છીએ ઇતિહાસકાળમા અનેકવાર આ અનુભવ આપણે લીધો છે, છતા એની એ જ વાત ફરીફરી કરતા આવ્યા છીએ ત્યારે મકોડાની જ આ આત્મહત્યા જોઈ એ જાત બેવકૂફ છે એમ મારે શા સાડ માનવું ?'

ઇન્દ્રગોપ એ નામ બહુ જ ઓછા લોકોએ સાંભળ્યું હશે પણ ઇન્દ્રગોપ જોયો ન હોય એવો માણસ ભાગ્યે જ મળે એમાસાની શરૂઆતમા દાડમના દાણા જેવા લાલ ને મખમલ જેવા સુરાળા નાના જીવડા જમીનમાથી બહાર આવે છે ને ફર્યા કરે છે આઠ દસ દિવસ સુધી જ તે દેખા દે છે અને વરસમા આઠ દિવસની જિંદગી ભોગવી અયોપ થઈ જાય છે આ આઠ દિવસની અદર આ પ્રાણીઓ પોતાનું બાળપણ, યૌવન અને વડપણ ભોગવી લે છે અને જીમિમાતાને પોતાના

ઠંડા શ્રદ્ધાપૂર્વક સોપી દઈ આ દુનિયામાંથી વિદાય લે છે
આપણી પરપરા કેમ ચાલશે એની શકા એમના મનમાં રહેતી
નથી આપણી જાતિને નારા થશે તો દુનિયાને કેટલું નુકસાન
થશે એવી ભીતિ તેમના મનમાં વસતી નથી નવે ર્ષે
(વર્ષને મૂળ અર્થ નપાકાળ છે) પોતાના માળમચ્છાની સભાળ
કાણુ તથા એવી મનોવ્યથા તેમને પીડતી નથી વિશ્વભરા
પ્રકૃતિમાતા પર વિશ્વાસ ગળી તેઓ નીગતે પોતાનું જીવતર
પૂર કરે છે માણસને જ કેમ પોતાના વશ ને વાસની
આટલી ચિન્તા રહેતી હશે ? પ્રજાતન્તુ અવ્યયચ્છિન્ન રહે એટલી
જ ઈતેન્નરી ગળીને પણ માણસ અટકતો નથી પણ
છોકરાના છોકરા ખાય તોયે ખૂટે નહિ એટલો સગ્રહ પાશળ
મેંચા વગર માણસને સુખે મરણ આવતું નથી ઈન્દ્રગોપનું
ગ્દ્ય ઈન્દ્ર કરે છે શું માણસનું ગ્દ્ય ક નાર કોઈ જ નથી ?
અથવા એમ પણ માની લઈએ કે માણસે જોયું હશે કે
ઈશ્વરને માથે સૌની ચિન્તા છે તેથી ખિચારે થાકી જતો
હશે, એટલે ચાલો આપણો ભાર આપણે પોતે ઉપાડી તેના
ભાર હલકો કરીએ સ્વકીયગુણ દિ મનો પ્રસૂતિ । માણસના
આના ઉદ્દગાર સામળીને આઘ મનુને કેટલી ધન્યતા લાગતી
હશે ।

તે જ દિવસે મૌલાના સાહેબ જોડે ચાલતી ચર્ચામાં
એમના મોઢામાંથી એક વચન નીકળ્યું માણસ પાસેથી
આપણે કંઈક માગીએ ત્યારે તે નારાજ થાય છે કોઈ પાસે
કશું માગવું નહિ એમાં કહાપણુ રહેલું છે, મોટાઈ રહેવી છે
એથી ઉલટું, ઈશ્વર પાસે માગનાથી જ તે ગજી રહે છે
આપણે ઈશ્વર પાસે કશું ન માગીએ એના જેવો ખીજો

ગુહો નથી તે બાદશાહના બાદશાહની સ્તુતિ કરીએ અને બધુ તેની પાસે માગીએ એમા જ આપણી મોટાઇ ગહેલી છે ઇશ્વર પાસેથી બધુ માગીએ, તે જે સ્થિતિમા રાખે તેમા સતોષ માનીએ અને તેની બદગી કરીએ, એ જ માણસનો ધર્મ છે

વહાણુ વાય એટલે પક્ષીઓ વહેલા ઊડી કિલખિલ કિલખિલ અવાજ કરતા માજે પાછા આવે ત્યારે પણ જ પે તે વહેલા તેવો જ અવાજ કરે દ્વિજગણનુ આ સૂર્યોપસ્થાન મને મારી પ્રાર્થનાની યાદ દેડાવતુ એક વર્ષની જેલ દગમિયાન એક જ દિવસ મારી પ્રાર્થના પડવા પામી હતી ઉનાળામા પક્ષીઓ બહુ વહેલા ઊડે છે જે વહેલવહેલુ ઊડ્યુ હોય તે પોતાના કલધ્વનિથી શરૂઆત કરે તરત જ બીજા પાંચસાત પક્ષીઓ જુદાજુદા ઝાઝ પરથી તેનુ પ્રતિશ્રવણ કરે, અને પછી આખો સઘ પોતાની અમૃતવાણીનો ઘોષ ચલાવે પક્ષીઓના આ સમિશ્ર ગાયનમા નથી હોતો સ્વરનો મેળ કે નથી હોતી કોઇ જાતની તાલબદ્ધતા છતાં આ વિશુખલ સ્વગમમેલનમા કેવુ અનુપમ માધુર્ય હોય છે' ઉષા અને સન્ધ્યા ગમે તેટલા સમૃદ્ધ રંગોથી સજ્જાએલી હોય, તો પણ આરા નિસર્ગમંગીત વગર તે મૂતીસૂતી જ લાગવાની

એક દિવસ ખુબ વરસાદ પડ્યો બધે પાણીપાણી થઇ રહ્યુ ખાજો અને નીકો એટલી બધી ભગઈ મધ કે તે ક્યા છે એની જ ખબર ન પડે એ પાણી પર જ્યારે વરસાદ પડે ત્યારે પાણી ઉછળીને જાણે વરસાદનુ સ્વાગત કરતુ હોય એવુ

દેખાય છે નાનપણુમાં એને અમે ચવલીપાવલીનો વરસાદ કહેતા આકાશમાંથી ચાલીની ચળકતી બેઆની ચાગ્યાનીએ જમીન ઉપર પડીને ઉછળતી ને ચળકતી હોય તેવો આ દેખાવ હોય છે અને તે ઉપરથી જ અમને એ નામ સૂઝેલું વરસાદ સહેજ થાકે એટલે જોને જીવનની ઉપમા શોભે એવા પરપોટા તૈયાર થતા અને પાણી ઉપર કશા ઉદ્દેશ વગર આમતેમ ફરતા ગહી એક પછી એક ફરી જતા, પણ તેમને માટે કોઈ વિનાય કંઈ નહિ માણસ અને પરપોટા વચ્ચે આટલો ભેદ તો ખરો જ મેત્રગાળાએ ઝાઝા દિવસ સુધી પોતાની મહેર વરસાવી નહિ પાણી સૂકાવા લાગ્યું, ખાખોચિયાને તળિયે લીધે બાઝી ગઈ, અને એ લીલ ઉપર ઝીણા મોતી જેવા પરપોટા જામવા લાગ્યા ઝમ્મઝમ્મ અને મારી વચ્ચે વિવાદ શરૂ થયો પાણીમાં રહેલી હવાને ખોરાક તરીકે ખેંચીને આ લીલે આ પરપોટા બનાવ્યા છે અને મંઝહ કર્યો છે, કે લીનના શ્વાસોચ્છવાસમાંથી નીકળેલી હવામાંથી આ બનેલા છે? એટલું ખરું કે પરપોટા એટલા નાના હતા કે ખખોચિયાનું તળિયું છોડી પાણી કાપી તે ઉપર આવી શકતા ન હતા તો ને તો જ બેસી જતા આખરે જ્યારે ખાખોચિયું આખું સૂકાઈ ગયું ત્યારે આ પરપોટાની અદર વસતુ પરપોટાકાશ મહદાકાશ સાથે એકરૂપ થઈ ગયું અને તે બે વચ્ચેના ભેદની નિશાની સગમી રહી નહિ

લિખિતમપિ લલાટે પ્રોજ્ઞિતુ ક સમર્થ । લલાટે લખેલા લેખ કોણુ ટાળી શકે? આગણુમાં ઉગેલું ઘાસ ખાઈ જનાર ટોરબકગ જેલમાં ન હતા, પણ તેથી કંઈ અદરનું ઘાસ સલામત ન હતું એક દહાડો દાતરડા લઇને કેદીઓનું એક ટોળું

આ યુ અને તેમણે એક જ કલાકમા આખુ ખેતર નક્કુ કરી નાખ્યુ ! જમીન ઉપાડી પડી એટલે કેદીઓએ સતાડી રાખેલા દુગળી, લસણ, મૂળા, અને ચોડીક ખીડીઓ પ્રગટ થયા દાતરડા પર દેખરેખ રાખનાર પોલીસે પ્રથમ તે તે બધા જમ કયો, પણ તરત જ તેને દયાધર્મ (?) સૂઝ્યો અને તેણે કેદીઓ વચ્ચે તેની ખેગત કરી નાખી પછી આવ્યુ ધારીઆધારી કેદીઓનુ ટોળુ પરશુગમે જેમ કાર્તવીર્યના સહસ્ત્ર બાહુ વાઢી નાખ્યા તેમ તેમણે તમામ લીમડાની અનેકાનેક શાખાઓ કલમ કરી અમારે માટે દાતણોની ઉગાણી થઇ અને ખીસ ટેલીઓને માટે ગમવાફૂવાનુ તેટલુ ક્ષેત્ર ઓછુ થયુ માગ અરીઠા પર લીમડાની એક મોટી ડાળ ફેલાએલી હતી જોહુકમી તળે જેમ માણસનો વિકાસ થતો નથી તેમ લીમડાની છાયા નીચે મારો અરીઠો ઠીગરાઈ ગયો હતો આ મુદ્દા તક જોઇ મારા અરીઠાનો મે પુગ્ગકાર કર્યો ને તેના હિતની ખાતર લીમડાની જાડી ડાળ કપાની નાખી નાચે જ ખુદા વાતાવગણી સ્વતન્ત્રતા મળતાવેત અરીઠો જોતજોતામા વધવા લાગ્યો સ્વતન્ત્રતા રંગ વિકાસ નથી એ સાર્વભામ નિયમ છે

મારી ઓપડીમા ખૂમ જોયે એક બાકુ હતુ એક ચકલીની દષ્ટિ તેના પર પડી તરત જ તેણે ત્યા પોતાનો માળો વાટ્યો ખીસટેલીઓએ મા ! ઉટેપુરી ડાનના આસનના કકડા નો કરી નાખ્યા જ હતા તેમાના મનપસદ કકડા ઉપાડી ઉપાડી ચકલીએ પોતાનો મહેલ સજી નાખ્યો આ રીતે છ વાગે ઓપડીમા પૂરાયા પછી પણ સહરાસને માટે મને ગોડિયો મળ્યો ચકલી એ હમેશા પ્રસન્ન રહેનાર પ્રાણી છે આખો

દિવસ વાનો કરતા તે થાડે જ નહિ, અને ઐરાઓની પેઠે
એની એ જ વાત ફરીફરીને કહેતા કરાળે નહિ મારી
ઓરડીમા રોટલાના કકડા પડેલા હોય એટલે અન્ન અને
આશ્રયની તેને પૂરૂં પૂરી સગવડ મળી અને પગિંદાની જાત
એટલે વસ્ત્ર તો માગે જ નહિ યથાકાળે માળામા નાના નાના
મચ્છા ચિત્ ચિત્ કરના લાગ્યા ચકલી રોટલાની કચ્છો
જમીન પગથી ચીણી ને, ચાચમા દબાવીદબાવીને તેને પોચી
કરે ને ઉપર જઈ મચ્છાને ખવડાવે મારી ઓરડીમા રહેતી
ખીસકોલીથી આ ચકલીનો સહવાસ સહન થતો નહિ પણ
કરે શુ? ભીતના પાકા સુધી પહોંચી જવાય એમ ન હતું
નહિ તો ખીસકોલીએ ચકલીના ઇંડાને જ હોંધ્યા કરી નાખ્યા
હોત જો કે ખીસકોલીઓ ઇંડા ખાય છે એ વાત છોટા-
ચકકર ન જ છોડ્યા પછી જ મારા જાણવામા આવી

જેલની અરુદ્ધ હવા, ઘી દૂધ વગરનો ખોરાક અને કાચી
ગસાઈ આ ત્રણેના મયોગને લીધે હું ક્ષીણ થવા લાગ્યો, મારૂં
વજન ખૂબ ઘટી ગયું, અને જેલના દાકતરે મારૂં સ્થાનાન્તર
કરવાની જરૂર જોઈ યુરોપીઅન વોર્ડમા ફરી જનાનું નક્કી થઈ
ચૂક્યું એટલે દુખિત લલચે મેં મારા પાત્ર મહિતાના માનવી
તેમ જ તિર્થંકર સ્નેહીઓની પ્રિદાય લીધી

યુરોપીઅન વૉર્ડના અનેક નામો છે નવા આવેલા બધા કેદીઓ અહીં ગખાય છે એટલા માટે એને ક્વૉરટાઇન કહે છે આમા સાત કેટડીઓ હારોહાર છે તેથી એને ' સાતખોલી ' પણ કહે છે અહીંની ઓરડીઓ જોલની બીજી કેટડીઓના પ્રમાણમા મોટી છે, અને જમીન તેમજ આગળ પાછળના ઓટલા છોમધ છે, એટલે સ્વચ્છતા સારી રીતે જળવાય છે આ સ્થાનમા એકવાર હુ રહી ગયેલો એટલે અહી નવા જોવુ કશુ હતુ નહિ હોય્લા પાય માસ દરમિયાન ભાષત્રી ઇન્ડુલાલ અને દયાળજી અહી રહી ગયેલા અને હુ આવ્યો ત્યારે રૂપાલ સ્ટેટના ઠાકોર તખ્તસિહજી કરીને એક ઉમદા રજપૂત ગરાસિયા અહી ગ્હેતા હતા આ ભાષને જોલમા ખીડી પીવાની રજા હતી અને જોલમા ખીડી પીને તેના ફૂંડા આમનેમ ફેંકી દેવાની ટેવ હતી ' આખી જોલમા આ કાગજુથી તેમની પ્રતિષ્ઠા સૌથી વધારે હતી

મને ખુલ્લી હવામા સૂવાની હવે રજા મળી મારી સાથે શામળભાઈ આવ્યા તેમને પણ મારી સાથે જ ખુલ્લામા રાખ્યા, કેમકે તેમની મદદ વગર માઝ ચાલે એમ ન હતુ સાતખોલીમા પહેલી વાત એ થઇ કે દિવસરાત જોલનો મોટો ઘટ બગબગ સભળાતો એટલે વખતનો કંઇક ખ્યાલ આવતો સહેજ કે ટાળો આવે એટલે ઘટ વાગવાની ગાહ જોઇએ બીજો ફરક તે રેલ્વે ટ્રેનનો અવાજ પહેલીવાર હુ સાતખોલીમા રહ્યો હતો ત્યારે ટ્રેનની સીસોટી તગ્દુ ધ્યાન ગયુ ન હતુ, પણ છ મહિનાના વિવાસનથી રેલ્વેની સીસોટી પણ આકર્ષક થઈ પડી

હિમાલયની ૨૩૦૦ માઇલની પગમુસાફરી પછી ન્યારે ફરી પહેલવહેલો રેલ્વેનાદ સાબળ્યો ત્યારે તે અત્યંત નીરમ અને કાન્યવિહીન લાગ્યો હતો, પણ આજે તો રેલના પાનામા કંઈ અપૂર્વ કાવ્ય જડી આવ્યું દ્રેન બાણે જીવતી હોય અને દૂરદૂરની મુસાફરી કરવાને નોતરતી હોય એમ જ મનમાં થતું સાબગમતી સ્ટેશનના એજનનાળાઓ પણ ગસિક હોવા બેઠાએ એજનમાંથી એના તો લાખા લાખા અને વિષાદમય આરોહઅવરોહવાળા સૂર કાઢતા કે બેઠેયે ઠેકાણે ચિત્ત અસ્વસ્થ થતું હાલના કવિઓ બળદગાડી અથવા જીંટની મુસાફરીને રોમૅન્ટિક (Romanic) કહે છે અને રેલ્વેની મુસાફરીને શુષ્ક ગદ્ય જેવી કહે છે મને લાગે છે રેલ્વેની મુસાફરી ન્યારે નની હતી ત્યારે અથવા સુધારાના જમાનામાં ન્યારે તે જૂની થઈ જશે ત્યારે કવિઓને તેમાં પણ કાન્ય જડશે

જેલ બહાર જેલના પોલીસોએ હમણા હમણા જ મહાદેવનું એક દેર બાધ્યું છે જેલમાંથી તેનું ચળકતું શિખર સહેજસાજ દેખાય છે આ મદિગમાં રાતની વેળા ઘણીકવાર ભજન ચાલતું જેલના શુષ્ક અને અનાત્મવાદી વાતાવરણમાં મીઠું સંગીત પણ અજુગતા અજુગતા જેવું લાગતું ન્યા સંગીત હોય ત્યા જેલજીવન અસત્ય જેવું ભાસવાનું જ કેદીઓને પકડનાર પોલીસા તેમને જેલમાં મોકલનાર ન્યાયાધીશો, તેમને માટે કાયદાઓ વડનાર ધારાશાસ્ત્રીઓ, તેમની ચોક્કી કરનાર જેલ અમલદારો ને વૉર્ડરો, મધાનો વિચાર કરીએ તો કયાયે સંગીત જડે નહિ, બધે જ નરી કંકર્શતા !

એક દિવસ કેટલાક છોકરાઓ કે છોકરીઓ મદિરમાં બારેક વાગ્યા સુધી ગાતા હતા અવાજ કુમળો છતાં તીણો

હતો, એટલે જ્યારે જ્યારે પવનની લહેર અમારી દિશામાં આવતી અને એકાદ મધુર મધુર આલાપ સભળાતો ત્યારે ગદ્યગાયન સભળાતું હોય એવો આનંદ થતો અને ઔત્સુક્ય વધતું પણ ગાયન કરતા નગ્નાની ઠેકમાં જ ઉન્માદકારી શક્તિ વધારે હોય છે તાલ જામે એટલે ચિત્તવૃત્તિનો એક જાતનો લય થાય છે, બાહ્ય સૃષ્ટિનું ભાન ભૂલાય છે, નગ્નાના ધબકાગ સાથે હૃદયના ધબકાગ શરૂ થાય છે, અને મન એક જાતનું વૃત્ત શરૂ કરે છે કોક કોકનાર નત્રે રોશન તરફથી ડાકલાના તાલ સાથે ધ્રુણનાનો અવાજ સભળાતો, પણ તે બિલકુલ આકર્ષક લાગતો નહિ ધ્રુણુ એ તો ગાડામની જ નિશાની છે ધ્રુણુનાને પોતાને જ તેમના રસ ન પડે, પછી સાભળનારને ક્યાંથી પડે ?

પણીવાર રસ્તા પરથી જતી ને બગાડા પાડતી મોગ્ગાડીઓ સભળાતી, સાઇકલની કિક્કિણી કાને પડતી, અને બાહ્ય દુનિયા નાહક કેટલી દોડે છે એનો ખ્યાલ આપતી આ બાબત અમે અહર નિર્ગર્થક કાળ વ્યતીત કરતા હતા બહાનની ગતિ અને અહરની નિથતિ બંને હાલના જમાનાની નિર્ગર્થકતા સૂચવતા હતા.

પાઝલા આગણાની દીવાલ પર ફ્યાભાજન હોલાઓનું જોડું વણીવાર આવીને બેસતું કહે છે કે તમામ પ્રાણીઓમાં હોલો અત્યંત નિષ્પાપ અને ભોળું જનનવર છે આખો દિવસ ‘પ્રભૂ—તુ’ ‘પ્રભૂ—તુ’ એમ -ટચા કરે છે મહારાષ્ટ્રમાં હોલાને ‘કવડા’ કહે છે અહીંના અને ત્યાંના હોલાઓમાં નામભેદ છે એટલું જ નહિ પણ શબ્દભેદ પણ છે મહારાષ્ટ્રના હોલા ‘પ્રભૂ—તુ’ બોલતા નથી તેમનો અવાજ લગભગ ‘કુકુરૂ’ ‘કુકુરૂ’ ‘કુકુરૂ’ ‘કુકુરૂ’ એવો થાય છે આ

ઉપરથી ત્યાના ગામડાના લોકોએ એક લોકવાર્તા કંપનવી કાઢી છે કવડો પહેલા માણસ હતો તેના વરમા એક તેની સ્ત્રી અને સ્ત્રીતા કરીને એક તેની બહેન હતી એક દિવસ તેણે બહેનને અને સ્ત્રીને શેર શેર ડાગર આપી કહ્યું, મને આના પૌઆ બનાવી આપો સ્ત્રીએ ડાગર ખાડી એમ ને એમ પતિ આગળ ધરી દીધી હેતાળ મહેને ડાગર ખાડી સોઠઝાટકી કુશકા જીદા કરી ચોખા બરામર વીણી ભાઇ માટે પૌઆ તૈયાર કર્યા ભાઇએ જોઇ લીધું કે સ્ત્રીના પૌઆ શેરેશેર છે અને બહેનના તો બહુ જ આછા છે તેણે મન સાથે નમી કર્યું કે બહેન પાકી આપસ્વાર્થી ને પેટુડી છે સ્ત્રી તો આખરે સ્ત્રી એને ધણીનું લાગે એટલું બીજાને કયાથી લાગે ? ભાઈ કોધે ભગ્યો અને શેરિયો ઉપાડી બહેનના કપાળમા માર્યો. 'બહેન બિચારી ત્યા ને ત્યા જ તરફડીને ભરી ગઇ' થોડીવારે ભાઇ સ્ત્રીએ તૈયાર કરેલા પૌઆ ખાવા બેઠા સ્ત્રીએ તૈયાર કરેલા પૌઆ મોઢામા તો નાખ્યા, પણ કુશકાસોતા પૌઆ ખાધા કેમ જાય ? થુ થુ કરીને બધા કાઢી નાયા પછી પેલા બહેનના પૌઆ ખાવા લાગ્યો અહા, શી એની મીઠાશ' દુનિયામા બહેનના હેતની તોલે આવે એરી કઇ વસ્તુ છે ? ભાઇએ એક જ કોળિયો ખાધો અને પ્રશ્નાત્તાપથી બહેનના શબ પાસે પડી તેણે પણ પ્રાણ છોડ્યા ત્યારથી એને હોલાનો જન્મ મળ્યો છે અને હજી તેની પશ્ચાત્તાપવાણી ચાલ્યા કરે છે ઠઠ સિતે કવડા પોર પોર । પોહે મોઢ મોઢ ॥ એટલે કે 'સ્ત્રીતે, ક્ષમા કર ને ઉઠ કવડાએ તો છોકગ્વાદી કરી તારા જ પૌવા મીઠા હતા, મીઠા હતા '

કેટલું કરણ કાવ્ય ! અને કેવો જનસહજ બોધ । સાજો પ્રાર્થના પછી શામળભાઇએ હોલાનું જ ગીત ગાયુ મે

તેમને ઉપલી વાત કહી અને હોલાની જ વાત કરતા અમે
સૂઈ ગયા નઝીરના પેલા કાવ્યનુ અનેકવાર સ્મરણ થયું, પણ
આખું માદ ન હતું

‘ સાજ સજેર ચિડિયા મિલકર

ચૂ ચૂ ચૂ ચૂ કરતી હે

ચૂ ચૂ ચૂ ચૂ ચૂ ચૂ ક્યા મળ

બેચૂ બેચૂ જહતી હે ’

પગપક્ષીઓ અને કુદરત પાસેથી અધ્યાત્મનો પાઠ
શોધવાના અને શીખવાના પ્રકાર બધા જ કવિઓમા
હોય છે

સાતખોલીને પડમે જ નવું કારખાનું હતું ત્યાં પણ
લીમડાના ને ખીખ્ખાં જાડ બહુ મોટામોટા હતા તેના પર
સવાગસાજ પક્ષીઓની જમાત આવીને બેસતી અને વખત
થયે વગર આળમે નમાઝ પઢતી છોટા ચક્કર કરતા અહીં
પક્ષીઓ વધારે હતા, અને મને લાગે છે અહીંના પક્ષીઓ
સવારે કંઈક વહેલા પણ ઉઠતા આખો દહાડો
ખીસકોલી, કાગડા, સમડી, હોલા, કાબરો વગેરે અનેક જાતના
પક્ષીઓ ભેગા થતા અને કોલાહલ મચાવતા એક ફિવસ એક
કાગડાએ એક નાનકડા કોશિયાનો કંઈક ગુન્હો કર્યો હશે
કોશિયો એવો તો ચીડાયો કે કેમેકર્યો કાગડાની પૂઠ છોડે
જ નહિ કાગડો એક જાડથી ખીજે જાડ કરતો કરતો ઘણી
જગાએ ઊડયો, પણ કોશિયે તો બપોળી સીપાઈઓની પેઠે
તેનો કેડો મૂક્યો જ નહિ પેલા કાગડાની મદદમા ખીજો
કાગડો ન આવ્યો હોત તો તેના શા હાલ થાત તે કહેવું
મુશ્કેલ છે

કાગડાનો અને સમડીનો સગામ તો જગજૂનો છે સમડી રૂપેનિશ આર્મેડાની પેઠે અથવા મોઝલ ફોનની પેઠે ધીમેધીમે ચાલે ઝટ દિશા ફેરવતા તેને આવડે જ નહિ, જ્યારે કાગડો તો મરાઠા બારગીરની પેઠે સ્વૈરગતિએ દોડી શકે અને ગમે તે સ્થિતિમાં પોતાનો બચાવ કરી શકે પણ કાગડો કોઈ કાળે એકલો સમડી પર હુમલો કરે નહિ બે કાગડા હોય ત્યારે જ એક બાબુથી એક ને બીજી બાબુથી બીજો સમડીની પૂઠ પકડે છે સમડી એકને માનવા જાય એટલે બીજો તરાપ મારી સમડીને ચાચ મારે સમડી તેની તરફ વળે એટલે પેલી તરફવાળો તરાપ મારી ચાચ મારે આમાથી બચાવો એક જ ઉપાય સમડી પાસે હોય છે તે ગોળ ગોળ ફરતી આકાશમાં ઊંચે ઊંચે ચઢે છે અને પછી કાગડા ત્યાં સુધી જવાની હિંમત નથી કરતા.

વાત એમ બની કે એક વખતે સ્ટેશન તરફ માસના લોચા અથવા કોઈ સડેલું જાનવર પડ્યું હશે, એટલે વીસ પચીસ સમડીઓ અને સો બમો કાગડા ત્યાં ભેગા થયા અને જોત જોતામાં ટ્રોજન યુદ્ધ જેવું મહાયુદ્ધ આકાશમાં જામ્યું આ યુદ્ધમાં એકિલીઝનો ભાગ કોણે ભજવ્યો, પેરિસ કોણે થયો, નેસ્ટર જેવું ડહાપણ કોણે ડોલ્યું અને યુલિસિસ કોણે બન્યો એ બધું હું જાણત તો જરૂર એક મહાકાવ્ય લખવા જેવો તે પ્રસંગ હતો ચાચ અને નોર ઉપરાંત કાગડાઓ પાસે એક વધાંગનું શસ્ત્ર હતું સમડી પાસે તે નહિ હોવાથી સમડીનો પક્ષ ન્યૂત દેખાતો એ શસ્ત્ર તે મહાન કાલહાલ સમડીઓ મૂળે મોઢે ફર ફર કરી કરી કરે, આમ જુઓ ને તેમ જુઓ, નીચે જુઓ ને ઉપર જુઓ પણ કાગડા તો બધા મળીને સિવિલ સર્વિસના

નોકરોની પેઠે એકસામટા કાવ્ કાવ્ કાવ્ કરી મૂકે અને પોતાના જમગણ આગળ ખીન્તુ કશું કાને પડવા જ દે નહિ આ મહાયુદ્ધમાં અમે જોયું કે સમડીઓમાં પણ સપ હોય છે અને તેમની ધીરજ સહેજે ખૂટી જાય એવી નથી હોતી એક સમડીને ઝાઝા કાગડા પંજવે એટલે ચાર પાંચ સમડીઓ મોટી કુઝ કે ટ્રેડનૉટની પેઠે તાબડતોબ તેની વહારે ધાય અને પછી એકે કાગડો ત્યાં ટકી ન શકે યુદ્ધ ચાલતું હોય ત્યારે સમડીઓની ગતિ પ્રમાણબદ્ધ વર્તુલાકાગમાં ચાલ્યા કરે તેથી તે ખૂબ જ શોભે અમારી ખાતરી થઇ ગઇ કે ગમે તેના પક્ષ સાથે હોય છતાં યુદ્ધમાં સમડીઓ આર્યોની પેઠે લડે છે અને કાગડા તો છેક અનાર્થ ગમે તેમ ડરે, ગમે ત્યારે પાછી પાની પણ કરે તેમને ચઢતા પણ વાર નહિ અને ઉતરતા પણ વાગ નહિ લગભગ બે કલાક સુધી આ આકાશયુદ્ધ ચાલ્યું અમને થયું કે દિવસનો અંત પહેલો આવશે કે આ યુદ્ધનો ? જો કે આવી ચિંતાનું કાગણું ન હતું આ યુદ્ધમાં કોઇ અર્જુન અને જયદ્રથ થોડા જ હતા ? આખરે સમડીઓએ છેલ્લી નીતિ આદરી ગોળ ગોળ ફરતા તેમણે પોતાની 'ઉન્નતિ' એટલી તો સાધી કે કુદ્ર કાગડાઓ ત્યાં સુધી પહોંચી ન શકે કાગડાઓએ રણગીતનો સૂર ફેરવી વિજયગીત શરૂ કર્યું, ' અમે જીત્યા, ' ' અમે જીત્યા, ' જો કે સમડીઓના મનમાં ખાતરી હતી કે નૈતિક વિજય તો પોતાનો જ થશે હશે.

આપણે બધા જાણીએ છીએ કે મહાયુદ્ધ ૫૩ થાય તોપણ થોડા દિવસ સુધી તો પાછળ તેના ભણકારા આવ્યા જ કરે છે બીજે દિવસ બે ચાર સમડીઓ કંઇક ખાવાનું લઇને

જેલની દીવાલ પર બેઠી હતી કાગડાઓને તેની ખખર પડી તેમણે બબ્બે ત્રણત્રણ જણ વચ્ચે એક એક સમડી વહેચી લીધી એક કાગડો જમણી તરફ બેસે, બીજો ડાબી તરફ, અને ત્રીજો હોય તે રહેજ પાછળની બાજુએ સમડીના માથા પર ફાં કરે સમડી બેઠી બેઠી ત્રણેને ધમકાવી છેટે ગખતી જાય અને પગમા પકડેલો ખાઈનો કકડો ખાતી જાય એક સમડી સરતચૂકથી અથવા કોંધના સ મોહમા ભાન ભૂવી જઈ એક કાગડા પર ધસવા રહેજ ઉડી કે તરત જ બીજી બાજુ ટાપી નહેલા કાગડાએ તેના પગમાનો કકડો જૂટી લીધો ને જાગલો જ ત્યાંથી નાહો યુદ્ધમા આવી રીતે કમાયેલી વૂટ ત્રણે યુદ્ધમાન કાગડા માહોમાહે વહેચી લે છે કે કેમ ને જોવાને હું આતુર હતો, પણ કાગડા જેલની દીવાલની પેલીપાન આવેલા ઝાડ પર કિતર્યાં તેથી માર આ મહત્વનું સંશોધન ત્યાં જ અટકી ગયું બીજી સમડી વધારે યોગયુક્ત હતી તેનું સમગ્ર ધ્યાન કાગડાઓને સજ્જ કરવા કરતા પોતાનો કકડો બચાવવા તરફ હતું એ જ નીતિ તેને વધારે પસંદ હતી કાગડાઓ મથ્યા કરે અને અપ્રમત સમડી પોતાના લોચામાથી એક પછી એક નવાલો લેતી જાય અતે જ્યારે કશું બાકી રહ્યું નહિ ત્યારે કાગડાઓને ધર્મબુદ્ધિ સૂઝી અને ‘કાચો પારો ખાવો અન, તેવું છે પરાયુ ધન’ એમ કહેતા કહતા માધુ સમી મુદ્રા ધારણ કરી ત્યાંથી ચાલ્યા ગયા

હું માનતો કે કાચા પોતાના ઇડા કાગડા પાસે સેવાવે છે એ કેવળ કનિકલ્પ ॥ હશે ‘શાકુન્તલ’ માં જ્યારે વાચ્યુ ‘અન્યૈર્દ્વિજૈ પરમૃત્તં ક્ષત્રુ પોષયન્તિ’ ત્યારે કાલિદાસ ભોકવહેમનો ઉપયોગ કર્યો છે એમ જ મેં માનેલું પણ જેલમાં

જેયુ કે કાગડા સાચે જ કોયલના બચ્ચાને ઉછેરે છે જ્યાં ત્યાંથી ખાવાનું આણીને બચ્ચાને ખવડાવે અને તેમને લાડ લડાવે પણ થોડા દિવસમા સસ્કૃતિનો ઝગડો શરૂ થયો. કાગડાઓને થયું કે બચ્ચાને ખવડાવીએ એટલું બસ નથી, આપણી સુધરેલી કેળવણી પણ તેને આપવી જોઈએ એટલે ખાસ વખત કાઢી માળા પર બેસી કાગડો શીખવાડે, ‘ બોલ કા કા કા ’ પણ કોયલનું પેલું કૃતદન બચ્ચું જવાબ આપે, ‘ કૂં કૂં કૂં ’ કાગડો ચીઠાઇને ચાચ મારે અને ફરી કેળવણી શરૂ કરે, ‘ કા કા કા ’ પણ આમ કોયલ કંઈ પોતાની સસ્કૃતિનું અભિમાન છોડે ? એણે તો પોતાનું ‘ કૂં કૂં ’ જ ઘૂંટના માડયું કાગડાની ધીંગળ ખૂરી ત્યાં સુધીમા કોયલનું બચ્ચું પગભર થયું હતું — અથવા સાચું કહીએ તો પાખભર થયું હતું. કાગડાની બધી મહેનત છૂટી પડી અને લાગે છે કાગડો હિંદુસ્તાની હોવાથી તેણે નિષ્કામ કર્મ કર્યાનું સમાધાન તો જરૂર મેળવ્યું હશે. યત્ને કૃતે યદિ ન સિધ્ધતિ કોડરૂ વોષ. એમ ન હોત તો કાગડો દરવર્ષે એ ને એ જ અખતરો ફરીફરીને શું કામ કરત ? શામળભાઈ કહે, ‘ આ કોયલના બચ્ચા જેટલી પણ અકલ આપણા અગ્રેજી બહેલાઓમા હોત તો તેઓ વરમા અગ્રેજીમા ન બોલત ’

ચોમાસામા વરસાદ બહુ ઓછો પડ્યાથી તાપ સખત પડતો હતો તે હવે ઓછો થવા લાગ્યો. દશેરાદીવાળીના દિવસો આવ્યા. જેલમા દશેરાદીવાળીનો કંઈ અર્થ જ નથી. આખું વરસ એક જ જાતનો ખોગક મળવાનો, અને રજા ફક્ત ગવિવારની તે પણ નામની જ નાતાલને દિવસ

સુપરિન્ટેન્ડેન્ટ યુરોપીઅન હોય તો કેદીઓને શાક ઉપગત અથાણુ મળે. ગળને દિવસે પણ કેદીઓ પાસેથી કામ તો લેવાય જ છે, પણ તે ઉપગતની નવી અગવડ એ કે પોલીસો પોતાને છુટીનો લાભ મળે એટલા સાડ કેદીઓને બપોરે જ પૂરી દધ જેલ ગતપહેગવાળાઓને સુપર ત કરી ચાલતા થાય બિચારા કેદીઓને છુટીને દહાડે આમ ઉલટી સળ થાય તે સખ્યાકાળના લાલ પીળા સોનેરી વાદળા જોવાનો જે આનંદ આડે દહાડે હમેશા મળે છે તે તહેવારને દિવસે મળતો નથી બિચારા કેદીઓ ઓગડીના એકાન્તવાસથી ડરે છે, મૂઝાધ જાય છે કેટલાકને તો મોટેથી રેતા પણ મે જોયા છે મને જે એકાન્ત અત્યંત પ્રિય લાગતુ તે તેમને ભારે સળરૂપ લાગતુ પણ મારા જોવાની સખ્યા તો દુનિયામા હમેશા ઓછી જ રહેવાની માણુસની વૃત્તિ અત્યુખ હોય તો જ તેને એકાન્ત સહે છે જતા જેલમા એક જ પરિસ્થિતિમા, એની એ જ દીવાલો વચ્ચે લાખા વખત સુધી રહેવુ પડે એની માગ જોવાના મન પર પણ અસર થાય છે એમ મે જોયુ કેદીઓને જેલની અદર જ એકાદ કલાક વારાકગ્તી ખૂબ ફગવાની સગવડ હોય તો તેની નૈતિક અસર ખૂબ સારી થાય

દશગને દિવસે એક નીલકઠ (ચાસ પક્ષી) અમારે ત્યાં આવ્યો નાનપણથી નીલકઠ વિષેનું કાવ્ય ખૂબ સાબળેલુ નીલકઠ એટલે અત્યંત કલ્યાણકારી પક્ષી જ્યાં તે જાય ત્યાં શુભ જ થવાનુ, નીલકઠનું દર્શન થાય એટલે તે દિવસે સારૂ સારૂ ખાવાનુ મળવાનુ, એ બધી માન્યતાઓ તેના દર્શન સાથે મનમા તાજી થાય છે મને સારૂ સારૂ ખાવાની

ધજી પણ ન હતી ને આશા પણ ન હતી મે સ્વાદ જીવ્યો છે એમ તો કેમ કહું, પણ તે વિષે ખૂબ બેદરકાર છું ખરો નીલકંઠને જોઈને આખો દિવસ ખૂબ પ્રમત્રતા અનુભવી અને નીલકંઠ પણ કોઈ ગાજદૂતની પેઠે પોતાના પોપાકના મહત્વનું પોતાને બરાબર બાન હોય તેમ દયાએલા અભિમાનથી આમતેમ ઊડતો હતો ધણીવાર અમારા તરફ નજર નાખતો, પણ તે એટલી બેદરકારીથી કે જાણે કહેના માગતો હોય કે તમારો જેવા હુદ્દા માનવી મારી એક નિગાહને પણ લાયક નથી થોડોક વખત આમતેમ ફરી બાંધસાહેબ જાણે કંઈ ભારે કામ ભૂલી ગયા હોય તેમ એકાએક ઉતાવળા ઉતાવળા ઊડી ગયા આપણા બેસતા વગસે સુપરિન્ટેન્ડન્ટે એ જ નીલકંઠ જોયો એટલે મને આવીને કહે, ‘ગિં કાચેલકર, આજે મે નીલકંઠ જોયો એનું માહાત્મ્ય શું છે?’ મે કહ્યું, ‘તમારૂં આખું વરસ મળમા જશે માત્ર નીલકંઠનો શિકાર નહિ કરતા’ સુપરિન્ટેન્ડન્ટે કહ્યું, ‘આખું વરસ કેવું જશે કોણ જાણે, પણ આજે તો સવારે ઊઠીને નના કારખાનામાં કેદીઓ ને મુઠાદમ લઈ પડ્યા એ ભારે અપશુકન થયા ખન’ સાબળ્યા પ્રમાણે તો તે વગમ હિદી સ્ટોનખાત.મા ગદી ગળગળ થએલો ડાંઘલ સાહેબનો વગડો સસરો ગુંજરી ગયો અને તેની મોટી મિલકત ડાંઘલ સાહેબની પત્નીને મળી આ અપશુકન ગણાય કે શુકન એ આપણે શું જાણી

હું મારો હતો તે દગમિયાન મને દૂધ મળતું અને જ્યાં દૂધ હોય ત્યાં બલાડી તો હોય જ એ જૂનો સિદ્ધાન્ત, એટલે હીરાએ મારી સાથે બાંધબંધી કરી ગમે ત્યાંથી આવે અને પગે નાક ધસે, પૂછડી ઊંચી કરીને મીચાઉં’ એવો

પ્રતિષ્ઠિત અને સન્નિધિ અગાધ કરે નાનપણમાં વૈશ્વદેવ કરી
 પછી જ જન્મવા ખેસવાનો અમારો રિવાજ, એટલે બિલાડીને
 દૂધ પાયા વગર જાતે દૂધ પીવાનું મન થતું જ નહિ પણ
 બિલાડી માટે વાસણ ક્યાંથી લાવવું ? સદ્ભાગ્યે અમારા ઓઠ નાની
 કેર પગના એક પોરમદરી પથગમાં નાનકડી તાવડી જેવો
 એક ખાડો હતો, તેમાં રોજ એને હું દૂધ પાતો કોક દિવસ
 હું ‘ Tale of Two Cities ’ વાંચવામાં ગુન્તાન હોઈ
 અને બિલાડીને વેળાસર દૂધ ન મળે એટલે ધીમે ધીમે એક
 એક પગલું ભરી બિલાડી એટલી દાકેલા મારા ચણુ તરફ
 જાય, દૂધથી ચણુ સૂધે, અને પોતે ભારે ગુન્હો કર્યો એવું
 એકાએક ભાન થતું હોય તેમ ઝટ પાછો પગલે પાછી હડી
 જાય મિત્રાડી જે સસ્કૃત જાણતી હોત તો બોલી ઉઠત
 ‘અહો વત મહત્વાપ કર્તુ વ્યવસિતા વયમ્ ।’ પણ એ તો બિલાડી
 ગઈ એનું બંધુ મસ્કૃત ‘ મીયાઈ ’ એ એક જ ઉદ્દગામમાં
 પગ્નિમાત્ર થતું પાછી બેસીને ‘ મીયાઈ ’ બોલી માગ તરફ
 સહેજ જુએ ને ધીરજ કેળવે પણ પાછું ગહેનાય નહિ એટલે
 ફરી આગળ જાય, દૂધ સૂધે ને અચકામને ફરી પાછી હડે
 આ રીતે એણે માગ પગ સારી ઠાપ પાડી હું એને નિયમસર
 દૂધ પાતો ટાકવાર એને રોજ કરતા બમણું દૂધ આપતો
 પણ આખરે બિલાડી તે બિલાડી એક દિવસ ક્યાકથી એક
 દોસ્તદારને લઈ આવી હીંગને તો અમારી બીક હતી જ નહિ
 એટલે તે સીધી આનીને મારી પથારી પાસે બેસી અને એનો
 દોસ્તદાર અમારી નજર ચૂકીને આગળ ધસ્યો અને એણે
 ચણુ ઉથલાવી પાડ્યો એની ઉમ્મણી શરૂ થાય તે પહેલા જ
 શ્વામળભાઈનું ધ્યાન તે તરફ ગયું ને તેમણે તેને હાડી કઢ્યો,

હીગની મુદ્રા પણ ચોર જેવી થઇ હતી તે પણ વગર હાકો ત્યાથી પોઆરા ગણી ગઇ એ ત્રણ દિવસ લાગલાગટ આ ૫ નેએ ઉત્પાત મચાવ્યો હીગ પહેલા તો બી તના નીચના કાણામાથી એડલી આવતી અને પરિચિતિ નિદાણી અનુકૂળતા જણાયે બહાર જઈ દોસ્તદાગને લઈ આવતી પોતે પ્રત્યક્ષ ચોરીમા ભાગ ન લે પણ તેમા તેનો સમભાવ તો પૂરેપૂરો હોય હીરાના ગુન્હાની ખાતરી થયા પછી એ દિવસ મે એનું દૂધ બધ કર્યું દૂધ ઉપર સખન પહેરે ગાખ્યો એટલે હીગ સમજી ગઇ તેણે પેના દોસ્તદાગની દોસ્તી છોડી અને અડધો અડધો કલાક અમારી પાસે બેસી પરનાવો જાહેર કરવા લાગી એનું દૂધ ફરી શરૂ થયું તે છેડ હું બહાર આવ્યો ત્યાં મુઠ્ઠી ચાલુ રહ્યું કોક દિવસ — અને ખાસ કરીને જેલમા મટનનો દિવસ હોય ત્યારે સગસ ઉજાણી મળવાથી હીગ દૂધને માટે આવતી જ નહિ પણ હું એનો ભાગ ખીજ દહાડા મુઠ્ઠી સાચવી રાખતો એક દહાડો શામળભાઈ પોતાના કાગડાએને રોટલીના કકડા ખવડાવતા હતા ત્યાં હીગ ક્યાકથી આવી ચઢી કાગડાએને આ અણુધાર્યા મહેમાનનું આવવું ગમ્યું નહિ તેઓ બધા જમીનપર હારબધ બેઠા અને તે હાર પણ દીવાલને છાયો જ્યાં પૂરો થઈને તડકો શરૂ હતો ત્યાં છાયાના છેડા પર બનારી તેમણે વિવિધ અવાજો પણ એકમને ‘કા’ ‘કા’ની લાણી શરૂ કરી બિલાડીએ પહેલા તો આ કાગડોળ તરફ આખ આડા કાન ડર્યા, પણ થોડા જ વખતમા તે અકળાઈ ને દોટ મૂકી દીવાલના કાણામા થઈ આગણુ બહાર ચાલી ગઈ કાગડા ટાઢા પડ્યા ને પછી મુખેથી તડકામા બેસી નિવિંધને રોટલીના કકડા આરોગવા લાગ્યા !

૩૦મી અક્ટોબરનો દિવસ હતો. આકાશ વાદળાથી ધનધોગ ઘેરાયુ હતુ. આકાશમા એક સુદર ઇન્દ્રધનુષ તણાયુ એમ તો ઇન્દ્રધનુષ બધા જ સુદર હોય છે, સૂર્યની સામી બાબુએ તણાતા હોવાથી તેને ફિશાની અનુકૂળતા આપોઆપ મળી જાય છે સૂક્ષ્મ દષ્ટિએ નિહાળનાર માણસ જોઈ શકે છે કે આકાશમા હમેશા એ ઇન્દ્રધનુષો દેખાય છે, એકે મુખ્ય અને બીજુ એની જ પાસે એ જ મધ્યબિંદુ સાચવીને પણ બહુ જ આછા રંગનુ આ આછા ઇન્દ્રધનુષની બીજી ખૂબી એ હોય છે કે મુખ્ય ઇન્દ્રધનુષનો રંગ જે ક્રમમા દેખાય છે એથી બરાબર ઉલટા ક્રમમા આછા ધનુષના રંગ હોય છે નાટકમા જેમ નાયિકા સાથે ઉપનાયિકા હોય તો જ નાટક ભરચક ગણાય છે તેમ આ આછા ઇન્દ્રધનુષથી જ મૂળ ઇન્દ્રધનુષની શોભા ચક્ષના પ્રાસાદ જેની થાય છે પણ ઇન્દ્રધનુષની મૂળ શોભા તેની આસપાસના મેઘની રચામણતા ઉપર જ દીપે છે આજે વાદળાની શોભા અસાધારણ હતી વાદળાનો રંગ બહુ ઘાડો ન હતો છતા તે વખતના પ્રકાશ સાથે તેની વિલક્ષણતા બરાબર જામી હતી, અને તેથી બને ખીલી ઉઠતા હતા. ૩૦મી અક્ટોબરે આટલેથીયે સતોષ ન માન્યો પાસેની એક મિલમાથી કાજો કાજો સીપિયા રંગનો ધૂમાડો નીકળતો હતો, અને હવાના દબાણને લીધે એ ધૂમાડાના ગોટા બહુ ફલાવાને બદલે મોજાની પેઠે અદર ને અદર ધુમરી ખાતા ઇન્દ્રધનુષને છેદીને આગળ વધતા હતા.

સાચે જ કચુતર એ એવકૂફ પ્રાણી છે અમારી ઓસરીના છાપરામા મોભ અને મોભિયાને વચગાળે અને વળી વચ્ચેના ખુણામા પોતાનો માજો બાધવાનો કચુતરના એક

જોડાએ વિચાર કર્યો ત્યાં માળો ટકે એમ હતું જ નહિ અને તેમા વળી સુપરિન્ટેન્ડન્ટ રોજ આવીને છાપડ અદગથી સાડ છે કે નહિ એ તપાસે કચુતરો સવારથી સાજ સુધીમા વીમડાની કેટલીક સૂઝી સળીઓ ભેગી કરીને ગોઠવતા પણ જેટલી ગોઠવવા જાય તેટલી નીચે પડે ને નીચે કચરો પડે મને થયું કે આ ધણીધણીઆણીને આ મિથ્યાપ્રયત્નમાથી હું મચાવું મેં એમને બે ત્રણ દિવસ સુધી આખો દિવસ ઉડાડાનો વધો કર્યો એમને ત્યાં આવવા જ ન દઉં પણ એ પઠતમૂર્ખ કચુતરોએ ઉત્તમ જનનું લક્ષણ મોઢ કર્યું હતું

વિઘ્નૈ ડુન પુનરપિ પ્રતિહન્યમાના

પ્રારબ્ધમુક્તમજના ન પરિત્યજન્તિ ।

એમણે પુરુષાર્થ (અથવા દપત્યર્થ) જારી જ રાખ્યો મેં હાર ખાધી અને એમની દૃષ્ટિએ એમનું ડામ નિર્વિન થયું પછી જ્યારે જ્યારે હું સારાં એમના માળા નીચેથી આટા મારતો ચારે પોતાની કુદગતી લાલ આખોથી તેઓ મારી તગ્ધ તાકીને જોતા, અને હું ધાર હું કેટલાયે શાપ આપતા પણ એમની આખની લાલાશમા કંઈ તપસ્યાનો અગ્નિ ન હતો કે હું બળી જઈ એમના ભારથી જ એમનો માળો વણીરાગ પડી ગયો, આખરે માળો અડધો તયાજ થાય તેના પહેલા જ માદાએ એ માળામા ઇંડુ મૂક્યું, અને બંને તેને વાગદગતી સેવવા લાગ્યા એક દિવસ નગ જોડા ગયો અને એના ભારથી આખો માળો ઢળી પડ્યા અને ઇંડુ ફરી ગયું આમ ડતા એ શેઠશેઠાણીને ડલાપણુ ન આવ્યું રડી બીજો માળો શરૂ કર્યો આ વેળા કંઈક સારો થયો હતો પણ તે પ્રેરો થાય ત્યાર પહેલા જ માલો બીજો ઇંડુ મૂક્યું તે પણ ગયડી

પડ્યું પણ આ વખતે સીંધુ બોય પર ન પડવાથી તેના કંકડા ન થતા માત્ર કાચનામાં તડો પડી મેં એ માળો ફરી ૭૫૦ ગ્રામ્સો અને ૫૬ અંક મફી દીધું આ ઇંડામાંથી બચ્ચું નીકળે એમ તો હવે હતું જ નહિ, પણ મને થયું કે આ ઘેલા જોડાને આસાથેશ તો મળશે એક દિવસ એ લોકોએ છડું મેળ્યું, પણ તેમના પ્રાક્તનમાં ૬ અંક જ લખેલું હતું તે કેમ ઠળે ? એક ખીસકોલીને આ ફૂટેલા ઇંડાની બાળ લાગી અને કચ્છતર નથી એવો લાગ જોઈ તેણે છડું ફેડી ખાધું ! તેના દાતનો અવાજ સાંભળી હું પાસે ગયો ખીસકોલી ફલાહારી પ્રાણી છે એમ અત્યાર સુધી હું માનતો તેને આની રીતે છડું ખાતી જોઈ મને આશ્ચર્ય થયું અને ખીસકોલી વિષે મારા મનમાં જે કાવ્યમય પ્રેમ નાનપણથી બધાયો હતો તે પણ એકદમ ઓછો થયો કચ્છતર અને ખીસકોલી બંને નિરપગ્રાહ અથવા કાચની દૃષ્ટિએ નિષ્પાપ પ્રાણી છે એમ હું માનતો તેમાં વળી ખીસકોલીને પાતાના બચ્ચાના નક્ષત્ર સાથે કાગડા પર ધસારો કરતી જોઈ ત્યારથી કચ્છતર કરતા પણ મેં એને ઉચ્ચ સ્થાન આપ્યું હતું કચ્છતર બીજાને ઠગ કરે નહિ એ ખરું, પણ સાથે સાથે પોતાનું નક્ષત્ર કે વા જોડેલા પણ ઉઠાપણ કે હામત તેની પાસે ન મળે ખીસકોલી હિંસામાં અસમર્થ પણ સ્વમરક્ષણમાં સમર્થ એવું આદર્શ પ્રાણી છે એમ મેં માયું હતું પણ એક કમન્યૂત ખીસકોલીએ પેના ઇંડાની પેઠે જ મારું કાચ પણ તોડી નાખ્યું

ફરી પાછી પાતખર ઋતુ આવી ઊડાઉ માણુમના વેભરની પેઠે ઝાંચાનાં પાદડા ઝપાટામધ ખરી પડવા લાગ્યા કેદીઓ આગળુ વાળીરાળીને થાકી જતા સવારે સુપરિન્ટેન્ડન્ટ આવે તે વખતે એક પણ પાદડુ જમીન પર ન જોઇએ સુપરિન્ટેન્ડન્ટનો વખત નક્કી ન હોય કોઠવાર સાત વાગે આવે તે કોઠવાર નવ વાગ્યા સુધીયે ન આવે કોઠવાર વળી હુ માટે એટલે મને જોના બધુ કામ કરી પગવારી બાગ સાડાબાર વાગે આવે ! ત્યા સુધી આગળુ સાફ ગ્રહેલુ જોઇએ, પછી બચે ગમે તે થાય ઝાડ જેલના ખગ, પણ એ કંઈ સુપરિન્ટેન્ડન્ટનો હુકમ માને ? આખો ફિરસ પાદડા વગસાવ્યા જ કરે અને પાત નિષ્પક્ષપાતપણે આગળુમા તે બધા પાદડા સંખી રીતે વેરી દે બિચાગ કેદીઓને આગળુ ફરીફરીને વાળવુ પડતુ જેલમા 'તાગ'ની ખાનગી વ્યવસ્થા ન હોત તો કેદીઓ મગી જ જાત પણ બલિહારી તાગની 'સવારની 'રેન' મા તપાસ કરવા સુપરિન્ટેન્ડન્ટ ઉપડે કે અરધી જ મિનિટમા આખી જેલમા 'તાગ' ઢાગ ખબગ પહોચી જાય અને કેદીઓ ઝપાટામધ આગળુ સાફ કમી રાખે

એક દિવસ એક પીળુ પતંગિયુ અમારા આગણામા આવ્યુ સાધાન્યુ રીતે પીળા પતંગિયા મને બહુ ગમે છે એમ નથી, પણ જોલમા તો એવા પતંગિયાના દર્શન પણ દોહલા અને પતંગિયુ પણ આખો દિવસ હનામા તન્તુ હતુ અમાન આગણામા મે વાગેલા કેટલાક ગનગોટાના છોડ કેપરાત એકે ફલજાડ હતુ નહિ અને ગલગોટામા પતંગિયાને કે બમગને આડર્ષક ડથુ ન મળે ત્તા પતંગિયુ એક દિવસ મહેમાન કેમ ન્થુ એ સમજાયુ નહિ એની સગકારે કઇ એને ૧૨૪ કે ૧૫૩મી કલમની રૂએ અહીં મોકલ્યુ નહિ હોય આના ગુન્હાઓ તો માનવીને જ કરવા પડે છે

પાનખર ઝડતુ જામતી ગઇ તેમ પક્ષીઓ પણ મૂગા થય સારસાજના ક'નોલ બધ થતા બહુ જ સૂનસૂનુ લાગતુ રાહેગના ગહેવાનીઓ ડુદગતથી એટલા અળગા થએલા હોય કે કે આજે કઈ ઝડતુ ચાવે કે એનુ પણ તેમને જ્ઞાન નથી હોતુ આજના આપણા કેળવાએલા મૂછ વગગના કે મૂઝ ફટેલા ડોકરાઓને પ્રછો કે કયા મહિનામા કયા ફલ ઉગે છે, જાણુ કયા મહિનામા થાય છે, ઇદ્રધનુષ કયા કયા મહિનામા દેખા દે છે, આકાશમાથી કગ કયા મહિનામા પડે કે ? શહેગના છોકગને એટવી જ બખર હોય છે કે આષમક્રીમની ઝડતુ પછી છત્રી ઝોઢવાની ઝડતુ આવે છે અને ત્યાગપછી ગળે મકલગ બાધીને ફગવાની ઝડતુ આવે છે ! ગામડાના લોકોનુ જીવન ઝડતુઓ સાથે પૂરેપૂરે સકળાએલુ હોય છે ધાર્મિક માણસના તહેવાર ઝડતુ અનુસાર ગોઠવેલા હોય છે અને પક્ષીઓનુ તો જીવન અને મરણ ઝડતુઓની રાજી નારાજી પર નિર્ભર ગ્રહે છે શિયાળો જામ્યો એટલે પક્ષીઓ ગુન્હેગાની

પેઠે ચુપ થઇ ગયા હિ મતથી આમતેમ ફરે ખન, પણ વસમા દહાડા આવ્યાનુ જ્ઞાન હોય એમ નેમના ડાતી અને માથા પરથી જળાતુ હતુ

હવે એ નવા પ્રાણી અમાઁ ગજન કર્યા આવવા લાગ્યા મોટા મોટા સારસનુ એક જોડુ રોજ સાજે સૂર્યોરત પછી બહુ મોડુ સાબરમતીના પટ તરફથી રાણીપ કે કાળીની નિશામા નિયમસર જતુ લાખા લાખા પગ એ ચીને પેટની અડોઅડ ગખેલા અને વચ્ચે જ થોડી થોડી વારે ‘ચકર્ ચકર્’ એવો રાખ્દ કરતુ આ જોડુ દરિયામા મોટા જહાજ નાચ તેમ અમારા માથા પર થમન પસાર થતુ કાઝ કોક વાગ એમને એટલુ ગમ્મન થતુ કે તેમનો રાખ્દ સભળાય પણ આકાશમા દેખાય નહિ મને લાગે છે ‘ચકર્ ચકર્’ અવાજ ઉપરથી જ આપણા પૂર્વજોએ તેમનુ નામ ‘ચકર્વાક’ રાખ્યુ હોય અને પછી સંસ્કૃત લોકોએ તેનુ ‘ચક્રાક’ એ સન્કારી નામ કર્યુ હોય બહુ મોડુ થાય એટલે તેમના અવાજમા ગભગટ જણાય, પણ બીજો દિવસે વહેલા ઘેર જવાનો કાંઈ નિશ્ચય કર્યો હોય એમ લાગે નહિ વાદરાઓ રોજ રાત્રે નિશ્ચય કરે છે કે આવતી કાલે સવારે જમીને સૌથી પહેલુ ટાઢ સામે ઘગ બાબીશુ ને પછી જ ખાવાનો વિચાર કરીશુ પણ વાદરાઓએ હજી ઘગ બાખ્યા નથી ને સારસો સવેળા ઘેર પહોચ્યા નથી જેનો જે સ્વભાવ પડ્યો તે કંઈ તે છોડી શકે ? ગીતાજીમા અમરશુ નથી લખ્યુ ‘પ્રકૃતિ યાન્તિ મૂતાનિ નિગ્રહ કિ કરિષ્યતિ ?’

શામળબાઈ પાસેથી રોટલાના કકડા ખાઈખાઈને કાગડાઓ સારી પેઠે માત્યા હતા મન થયુ ચાલો કાગડાઓને જગ કસરત કરાવુ ૯ રોટલાના કકડા આકાશમા ખૂબ ઉચે ઉડાળુ

ધારણા એવી કે કાગડા ઊડીને આકાશમા ને આકાશમા કકડા અદ્વરથી ઝીલી લે. પણ એ બાધાઓ માથુ ઉંચુ કરીને કકડો ડ્યા જાડે છે ને ડ્યા પડે છે તે ઠડે પેટે જોઈ લેતા અને કકડો નીચે પડે એટલે એને માટે પડાપડી કરતા મે શામળભાઈને કહ્યું, ‘તમારા ગુજરાતના કાગડા સાવ નાલાયક છે અમારે ત્યાં નાનપણમા હું ચેવડામાથી કાળુ વીણીનીણીને આકાશમા ઊડાડતો ત્યારે કાગડાઓ એકેએક અદ્વર જ ઝીલી લેતા પણ આ બાધાઓ તો ડોળા ફાડીને જોઈ જ રહે છે.’ શામળભાઈમા કંઈ પ્રાન્તીય અભિમાન ઓછુ હતુ ? તેમણે કહ્યું, ‘અમારે ત્યાંના કાગડા ઓછા જ ભૂખડીબારરા હોય છે ?’

પણ આ કાગડાઓને જે હુ શીખવી ન શક્યો તે સમડીએ શીખવ્યુ પાચપચાસ કાગડા વચ્ચે રોટલાના કકડાના ધુવારા ઊડતા જોઈ એક સમડીએ લાગ સાધ્યો અને ઝડપ દધને આવી અને એક મોટો કકડો લઈ ગઈ કાગડા એતે તે પહેલા તો બીજી સમડી આવી ને બીજને કકડો લઈ ગઈ. પોતાના નિત્યવૈરીની જીત જોઈને કાગડાઓ ખૂબ ચીઢાયા તેમનાથી આ અપમાન સહ્યુ જાય એમ ન હતુ તેમણે એ નવીન કળા હસ્તગત કરવાની — બટકે, ચચુગત કરવાની — પ્રતિજ્ઞા લીધી, અને કાર્યજના લોકો સામે જેમ રોમન લોકો અને ઇરાનના લશ્કર સામે ગ્રીક લોકો નૌકાયુદ્ધમા ફાળ્યા તેમ કાગડા સમડી સામે આ કળામા પણ ફાળ્યા કાગડા રોટલાના કકડા ઝીલતા શીખ્યા, એટલુ જ નહિ પણ સમડી સામે ચોક્કસ પણ કરતા શીખ્યા કાગડાઓ તરરનુ મારૂ ધ્યાન જોઈ શામળભાઈના મનમા અદેખાઈ ઉપજી પણ

એમને કંઈ ઇલાજ સૂઝ્યો નહિ, એટલે મને કહ્યું, ‘આજથી કાગડા તમારા ને ખીસકોલી મારી’ મેં કહ્યું, ‘મારી ના નથી’ પણ ખીસકોલીનો અનુનય કરવાની ડગા એમની પાસે ક્યા હતી? એમની કળા તો કાગડા સુધી જ પહોંચે એની હતી

પણ સત્યમકરપનો રાજાદાતા ભગવાન બેઠો જ છે એક દિવસ એક ટ્રેની ટોપીમા ખીસકોલીનું એક નાનકડું બચ્ચું શામળભાઈ મારી પામે લગ આવી અને કહેવા લાગ્યા, ‘એક કાગડો આને લઈ જતો હતો અમે બે જણાએ ચાલાકી કરી એને બચાવ્યું છે હવે એનું શું કરીએ?’ મને કોલેજના ટ્રિવો યાદ આવી એક ચીથગની દીવેટ બનાવી દૂધમા બોળી એ બચ્ચાને ચૂસનાને આપી પણ એ ગભરાએલું બચ્ચું કેમે ક્યું દૂધ ચૂમે જ નહિ રોટલો આપ્યો, ખીચડી આપી, ભાત આપ્યો પણ પેલું બચ્ચું તો એમાથી કશાને અડે જ નહિ આખરે માગ નહાવાના ડાબામા એક લુગડું પાથરી તેમા એને બેસાડી દીધું અને અમે મૂંઝા ગયા ખીજે દિવસે તો એણે ચીમો પાડી પાડીને આખું વાતાવરણ કંટાળું કરી મૂક્યું શામળભાઈ બિચાગ વ્યાકુળ થઈ ગયા બચ્ચાનું શું કવું એ કાઢીને સૂઝે નહિ દરેક જણ આપીને બચ્ચાને હાથમા લે બિચાડ બચ્ચું જાન બચાવવા ખાતર હાથમાથી કુદી પડે, થાકી જાય, પેશાબ કરે, ને ફરી દોડે એક વખત તો કાકોગ સાહેબના ઓગડામા બળતણ પડ્યું હતું તેમા જઈને ભરાઈ બેઠું મુસ્કેરીથી અમે તેને બહાર કાઢ્યું કાગડા અને ગિલાડી બનેના મોથી તેનું રક્ષણ કરવું એ સહેલી વાત નહોતી ખીજે દિવસ પણ પૂરો થવા આવ્યો

એ દિવસ થયા બિચારને કડાકા હતા કાગડાબિલાડીના મોથી એને કેમ બચાવાય એ અમને મોટી ચિંતા થઈ પડી હતી અતે બપોરના ચાર વાગે મેં જોયું કે એક ખીસકોલી ઝાડે ઝાડે ને ઓરડીએ ઓગડીએ વ્યાકુળ થઈને રહે છે, એ જ આ બચ્ચાની મા હોવી જોઈએ જે ઓગડીમા મેં ડખો રાખ્યો હતો એ ઓગડી તન્દ્ર તે જાય એટલા માટે મેં એને એક બે ઠોકોણેથી હાકી કંઈ બાપામા હું એને સમજાવું કે તારૂં બચ્ચુ મારી ઓરડીમા છે ને એની સલામતી ખાતર જ એને અદર નાખ્યું છે ? બિચારી માને થયું હશે કે હું દુખિયારી બચ્ચાની શોધમા ગમડું છું ત્યાં આ જમદૂત મારી કેડે પડ્યો છે, જપવા પણ નથી દેતો આખરે ઠાકોર સાહેબ, શામળભાઈ, એક બે પોલીસા, ઠાકોર સાહેબનો કેદી રસોઈઓ અને હું સૌએ મળીને એક કાઉન્સિલ બેસાડી અને હામ બીડીને એક યોજના ઘડી કાઢી કીકેટની રમતમા જેમ ઠોકોંકાણે ક્ષેત્રપાલો ઉભા રહે છે તેમ બધા ફૂફર ઉભા રહ્યા મેં બચ્ચાવાળો ડખો ઓરડીમાથી બહાર આણ્યો અને જે ઝાડ ઉપર પેલી મા ખીસકોલી રંગતી હતી તેની નીચે આડો મૂકી દીધો બે ત્રણ કાગડાઓએ આ જોયું પછી કંઈ એ મહાશયો ત્યાંથી ખસે ? લોભી આખે તેઓ એકી ટશે જોવા લાગ્યા પણ અમારા ક્ષેત્રપાલો પ્રેરપ્રેર સાવધાન હતા બચ્ચુ ડખામાથી બહાર નીકળ્યું અને એણે કિલ કિલ કિલ કિલ કરી કારમી ચીસ પાડી મારૂં ધ્યાન મા ખીસકોલી તરફ હતું તે વખતની એની મુદ્રા જોવા જેવી હતી એનો જીવ કાન અને આખમા આવી રહ્યો હતો બચ્ચાનું દર્શન થયું એટલે બાકીની મધી સૃષ્ટિ એને માટે શૂન્ય થઈ ગઈ એ ઉપરથી

ખીસકોલીની દોટથી દોડતી નીચે આવી સ્ટેશન નજીક આવતા રેલગાડી જેમ સીસોટી વગાડે તેમ અવાજ કરતી ખીસકોલી આવી અચ્ચુ પણ મા તરર દોડયુ અનેનો ભેટો થયો તરત જ મા ચોમેર નજર નાખવા લાગી અમારે એ માને ખીક ન લાગે એટલે દૂર, પણ કાગડા શાવી ન શકે એટલે નજીક ઉભા ગ્રહેવું જરૂરી હતું

હવે એક ભારે દૃશ્ય જોવાનું મળ્યું માને થતું હતું કે એક કણનો પણ વિલંબ કર્યા વગર આ અચ્ચાને માળામા લઇ જઈ તે જગ જીતી અચ્ચાને એનો ખ્યાલ કયાથી આવે ? તે તો એ દિવસનું ભૂખ્યું હતું માને જોઈ કે તરત જ તેને ધાવવા દોડયું મા એને મોઢામા પકડીને ઉચકવા જાય અને અચ્ચુ તેમાથી છટકી ધાવવા જાય ' મિનિટ દોઢ મિનિટ સુધી આ છોડવળગ ચાલી આખરે અચ્ચાનો વિજય થયો માએ જોઈ લીધું કે અચ્ચુ સમજે એમ નથી, એટલે જીવને જોખમે તે ત્યાજ થોભી ગઈ અચ્ચાને ધાવવા દીધું ભૂખ્યા સિપાઈઓ રણાગણ પર શિરને સાટે પણ ભોજન કરે છે એના જેવો આ પ્રસંગ હતો અચ્ચાની ભૂખ જરા ભાગી એટલે માએ દૃઢતાથી અચ્ચાને એના પેટની ચામડી વતી ઝાલ્યું અચ્ચાએ તરત જ પોતાના ચારે પગ અને પછડી માને ગળે વીંટળાઈ દીધા માના ગળાની આસપાસ આ એના હૃદયનું ધન અમૂલ્ય હાગની પેડે વીંટળાઈ રહ્યું તેને સાચવી માથું ઊંચું કરીને મા આગળ વટાવી એટલા પર આવી અમે દૂડાળું નાતું કયું એટલાની કોઠ આગળ જ્યાં દીવાલનો ખૂણો બહાર આવ્યો હતો તેની ધાગ ઉપરથી ખીસકોલી ટગમણ કરતી ચઢવા લાગી શી એની સભાળ ! શી એની એકાગ્રતા ! ઉપર

જગ જીતી !

લગભગ છાજ સુધી પહોચી ગઇ ત્યાંથી કુદકો મારી
 લાકડાના પીઢિના સુધી પહોચાયા એમ હતુ કુદકો મરાશે કે નહિ
 કુદકો મારવાની હિમત કરી મા બાપા શરીરનો સકોચ કરે,
 પણ કુદતા પહેલા જ હિમત હારી જાય ! નિરાશ થઇ નીસાસો
 મૂકે ફરી ખીજી ગીતે પ્રયત્ન કરે દસેક વારે તો જમણી
 બાજુથી ડાબી બાજુ ને ડાબી બાજુથી જમણી બાજુ ગઇ
 હશે ઉપગ્રથી પડી જાય તો બચ્યુ જીવતુ ન રહે જેટલા
 જેટલા નિષ્કળ પ્રયત્ન થાય તેટલી શક્તિ ઓછી થાય અને
 પ્રયત્ન સફળ થવાની આશા પણ ઓછી થાય બિચારીએ
 એકવાર હતાશ થઇને ચીસ પાડી કયો ભક્ત આથી વધારે
 વ્યાકુળ પ્રાર્થના કરી શકે ? અમે આટલા જણ આસપાસ
 ઉભા હતા પણ એની શી સેવા કરીએ ? માણસજાતે આજ
 સુધીમા કયા ખીસકોલીનો વિશ્વાસ સપાદન કર્યો છે કે આજે
 એ તેમને પાસે આવવા દે ? મને એક વિચાર સૂઝ્યો દોડતો
 જઇને હું મારો ખેસ લઈ આવ્યો એ છોડા મારા હાથમા ને
 બે શાભળબાઇના હાથમા એમ કરી જમીનથી એક બે હાથ
 ઉચે અમે ખેસ પહોળો કરી પકડી રાખ્યો ઉદ્દેશ એ કે
 ખીસકોલી કે એનુ બચ્યુ પડે તો તેમનો છૂદો ન થઇ જાય
 આખરે ઈશ્વરે ખીસકોલીની ધા સાબળી એના શરીરમા
 અસાધારણ બળ આવ્યુ સાસ રોકી એણે વિશ્વાસપૂર્વક એક
 કુદકો માર્યો અને એક પળમા તે મુકામે પહોચી ગઇ ! બે
 છાપગની સાધમા મોભના નળિયા નીચે ખીસકોલીનુ નિવાસસ્થાન
 હતુ તે દિવસે રાત્રે મા અને બચ્યાએ કેવી મીઠી હાથ લીધી
 હશે ' સાચે જ માને થયુ હશે કે જગ જીતી ' ત્યાગ પછી કેટલાયે
 દિવસ એ માને અને એ બચ્યાને અમે જોતા અને ઓળખતા

અબળા કરતાયે પરાધીન

ચોડા જ દિવસમા ઇન્સ્પેક્ટર જનરલ આવવાનો હતો મટલે એના આવનારી તૈયારીઓ ચાલી મકાનો ધોળાયા, ચૂનાસીમે ટતુ કામ કરવા જેવું હતું તે થયું, ઢાપન ચળાયા, અને થાભલાઓ તેલપાણીમા નહાયા કેદીઓની કવાયત કંઈ રીતે ચાલતી વગેરે વિગતો ગમુજી છે ખરી, પણ તે આ પ્રકરણના ઉદ્દેશ બહારની વાત છે પણ એ અગસામા ત્રાત આખી અમતે દીવાનું ફર્શન થતું હતું એ ત્રાત લખ્યા વગર નહિ ચાલે અમે જલેતા હતા ત્યાંથી પુષ્કળ દૂધ જેલનો મુખ્ય દવાજો આવેલો છે આ દવાજા પર ઉપલે માળે સુપરિન્ટેન્ડન્ટની ઓફીસ છે અમારી પસાળમાથી આ ઓફીસ બગાડ દેખાતી ૩૫-૧૦ ૩૫ીઆમા મહિતો આખો વૈતક કરી ગજગજ જલેના જલેનો કારકુન સામાન્ય રીતે ગતના દસ વાગ્યા સુધી આ ઓફીસમા બેસી કામ કરે છે મને લાગે છે એનો હેડક્લાર્ક પણ તેટલું જ બેમે છે પણ હવે તો ઇન્સ્પેક્ટર જનરલ આવવાનો એટલે ઓફીસનો દીવો ગતના બે વાગ્યા સુધી બળ્યા કુતો હોય કોક કોક વાર તો પરાધિયાના ચાં સુધી કામ ચાલે ! ઓફીસની ઓગડી આટલી દૂર અને આટલી ઊંચી, ડાતા ત્યાંથી અમારા ઓટલા નુધી સ્વનજ પ્રકાર આવતો ચોપડી વચાચ એટલો તો નહિ પણ જરાતરા દેખી શકાય એવો ખરો જેલમા ગતે આટલું અજવાળું મળે એ કંઈ નાનીસૂતી સગવડ ન કહેવાય એટલે અમે એક તરફ ઉગ્ગમ મળ્યાનો આનન્દ અનુભવતા, અને બીજી તરફ આડે પહોર વેતક કરનાર, દિવસરાત ઉપરીના ઇપકાના ભય હેડળ જીવનાર, અબળા કરતા પણ વધારે પરાધીન બાવા પેલા કારકુનોની દયા ખાતા

‘ માસ ગણતાં દેન રહ્યા ’

કાળને મૃત્યુના ધાનુ ઝોસડ કહી કોઈ લોકકવિયે ‘
 ગણુતા માસ થયા વરમે આતગિયા’ વાળો દુહો કહ્યા દ
 પણ જોલવામ મામાનિક મૃત્યુ છે એટલે ત્યાનો કમ
 ‘ માસ ગણુતા દન રહ્યા ’ એવો ઉલટો હોય છે આમ
 હવે વિદાયનો દિવસ પામે આવવા લાગ્યો મો દિવસના
 પચાસ રહ્યા પચાસના પચીસ થયા પછી તો આઠ જ
 દિવસ રહ્યા શામળભાઈની ધાગજ ખૂટી તેમણે દિવસની
 પચીસતરી છોડી દીધી અને ડલાકો ગણુના લાગ્યા હવે સવાસો
 ડલાક રહ્યા, હવે પોણોસો રહ્યા આગણુમા ઉઠરતા આખાની
 જાગણુડાના વિગહની કટપના મનમા આવવા લાગી જાગણુડાને
 જીવાત લાગી હતી જીવાત જાડના પાદડા ખાધ ખાધ તેનો
 જીવ લેવા મથતી હતી મે જતનપૂર્વક ખવાએલા પાદડા
 કાઢી નાખ્યા હતા સહેજસાજ અગડેલા પાદડા અને જાડનુ
 થડ રોજ આયોડિનના પાણીથી દુ ધોતો આમ કરીકરીને
 જાગણુડાને મે બચાવ્યો હતો પછી એને નવા પાદડા ફૂટ્યા હતા
 અને એવો તો પ્રસન્ન દેખાતો હતો કે જાણે વસન્તની વનશ્રી
 આમો પણ આની જ રીતે બચાવેયો હતો ઠાકોરસાહેબના
 રસાઈઆએ આપાને રાખ અને એકવાડનુ એટલુ બધુ ખાતર
 આપ્યુ હતું કે બિચારો લગભગ ગૂંગળાઈ ગયો હતો એને
 પણ સરસ ક્યારો બનાવી સુખી કર્યો હતો મારા ગયા પછી
 આ જુનેનુ શુ થશે એ બ્યાલ મનમા આવ્યા વિના કેમ રહે ?
 ગલગોરાનુ જાડ તો ક્યારનુ સુકાઈ ગયુ હતુ એની આશા
 છૂટી ગયા પછી એના ગોટા તોડી તોડીને દુ છડીઓ
 બનાવતો જોલના રુક્ષ વાતાવરણમા ગલગોટાની છડી પણ
 મળની લાગતી

ક્ષીણે પુણ્યે !

આખરે ફેફસાંઆરીની પહેલી તારીખ ડગી સવારે
 ૧ જીડી મે નહામ લીધું જોવાના બ્રષ્ટ યોગકની ૨
 પાંચ કાઢના સાડા પાગલે દિવસે મે અપવાસ કર્યો ૩
 નહાઇને શરીર સ્વચ્છ કર્યું મારો લગભગ બધો સાગમ
 આગલે દિવસે મે ઘેર મોકલી દીધો હતો એટલે 'તે' ૪
 કગવાપાણી કંઈ હતું જ નહિ આખાને તેમજ જા ૫
 છેલ્લેલું પાણી પાણી હીરાને મળવાનું મન હતું, ૬
 આટલી વહેલી તે ક્યાથી આવેલી હોય ? જોલની ચારે દીવડા
 ઘેરાએલા આકાશમા તારાઓનું છેલ્લું દર્શન કરી ૭
 એકલામા ઠાકોર સાહેબ હોવા શામળભાઈ પણ ના ૮
 આવ્યા અમે ત્રણે જણાએ જોલના નિયમ વિરુદ્ધ ૯
 એસીને પાર્થના કરી શામળભાઈએ ૧૦

‘ રામ ભજ તુ પ્રાણિયા,
 તારા પેહનું મારથ થયો,
 તારી કચનની ગયા થશે,
 રામ ભજ તુ પ્રાણિયા

વાળું પગભાતિયુ ગાયુ

પગભાતિયુ પૂરે થના પહેા ફાટવા પણ મહાર લઈ ૧
 કોઈ આવ્યું નહિ શામળભાઈએ કહ્યું, ‘ હોજ આ ૨
 તુળશીના છોડને તો તમે ભૂલી જ ગયા ! ’ હું શર ૩
 દોડતો જઈ તુળસીને ખામા એક ડમો પાણી પાણી એટ ૪
 એક વોર્ડર આવ્યો અને એણે મને દગવાજો ચાલવા, ૫
 સુપરિન્ટેન્ડન્ટ સાથે વિદાયના એ શબ્દ બોલીને હું જોલ ૬
 પડ્યો નીકળતાવેત મોઢામાથી હાથાર નીકળી ગયો ૭

ક્ષીણે પુણ્યે મર્ત્યલોક વિશન્તિ !

